

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 1/2567 ขององค์การบริหารส่วนตำบลแกลง

จัดทำโดย
งานวิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลแกลง

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗
ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ “ข้อ ๒๒ เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้”

บัดนี้ สภากองการบริหารส่วนตำบลแก่ง เมื่อคราวประชุมสามัญ สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗ มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบฯ ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ และสามารถดาวน์โหลดรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.klaeng.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗

(นายบุญเลิศ อนันตภูมิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร.๐ ๓๘๖๔ ๗๕๐๕

ที่ รย ๗๓๘๐๑/๖๕๖ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗
ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร

๑. เรื่องเดิม

ตามที่คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร เมื่อคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ได้พิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนและสามารถตอบสนองนโยบายการพัฒนาจังหวัดระยองและนโยบายการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม นำไปสู่การปฏิบัติที่แท้จริง นั้น

๒. ข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร ได้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร พิจารณาให้ความเห็นชอบและสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร พิจารณาเห็นชอบ เมื่อคราวประชุมสามัญ สมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๗ ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๗ เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงนำส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไทร ให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ต่อไป

๓. ข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ “ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น (๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติม สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ด้วย เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่นดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารประกาศใช้”

๓.๒ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ

๔. ข้อพิจารณา...

๔. ข้อพิจารณา

เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เห็นควรพิจารณาให้ดำเนินการดังนี้

๔.๑ เห็นควรลงนามประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

๔.๒ เห็นควรพิจารณาอนุมัติให้ประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ผ่านทางเว็บไซต์ www.klaeng.go.th

๔.๓ เห็นควรอนุมัติให้รายงานผลการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ให้นายอำเภอเมืองระยอง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ทราบต่อไป

๕. ข้อเสนอแนะ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวโสภิตา โกมินทร์)

หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

- เพื่อโปรดพิจารณา

- เห็นควรพิจารณาอนุมัติให้ประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ผ่านทางเว็บไซต์ www.klaeng.go.th

(นางจีรนันท์ ทองดีตรมย์)

หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน นายกององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

- เพื่อโปรดพิจารณา

- เห็นควรอนุมัติให้รายงานผลการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ ให้นายอำเภอเมืองระยอง ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ทราบต่อไป

(นายสุริช วงษ์เสงี่ยม)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

อนุมัติ

ไม่อนุมัติ เพราะ.....

.....

(นายบุญฤเลิศ อนันตภูมิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

คำนำ

จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 1/2567 ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0810.3/ว 6086 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2565 เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อ จัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ แผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับทบทวนขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง เป็นแผนพัฒนาที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. 2566-2570) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว เพื่อให้ได้แผนงานโครงการที่ตรง กับปัญหาความต้องการของประชาชนมากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 1/2567 ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนและเป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลแก่ง ต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
กุมภาพันธ์ 2567

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1	สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
1.ด้านกายภาพ	1
2.ด้านการเมือง/การปกครอง	2
3.ประชากร	2
4.สภาพทางสังคม	3
5.ระบบบริการพื้นฐาน	4
6.ระบบเศรษฐกิจ	5
8.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	9
9.ทรัพยากรธรรมชาติ	12
ส่วนที่ 2	ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา
1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	
- แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	14
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13	18
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียง	30
- แผนพัฒนาจังหวัดระยอง	31
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง	38
2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
- วิสัยทัศน์	46
- ยุทธศาสตร์	46
- เป้าประสงค์	47
- ตัวชี้วัด	48
- ค่าเป้าหมาย	48
- กลยุทธ์	49
- จุดยืนทางยุทธศาสตร์	49
- ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	50

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	
- การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	51
- การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	55

ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

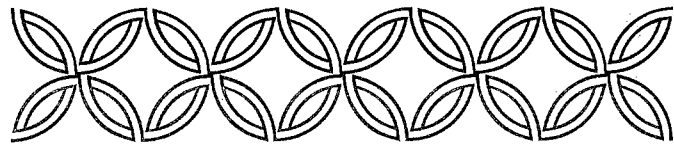
1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ	59
2. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ. 01/1)	64
- บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ ผ. 01)	65
- รายละเอียดโครงการพัฒนา สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ (แบบ ผ.02)	67
- บัญชีครุภัณฑ์ (แบบ ผ01 - ผ.03)	129
- รายละเอียดโครงการพัฒนา สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพของ อปท. (แบบ ผ01 - ผ.02/1)	131

ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล

1. การติดตามและประเมินยุทธศาสตร์ของ อปท. ในเขตจังหวัด	140
2. การติดตามและประเมินผลโครงการของ อปท.	145
3. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	150
4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	
- ผลกระทบนำไปสู่นาคต	152
- ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะ ผลการพัฒนา	152

+++++

ส่วนที่ 1

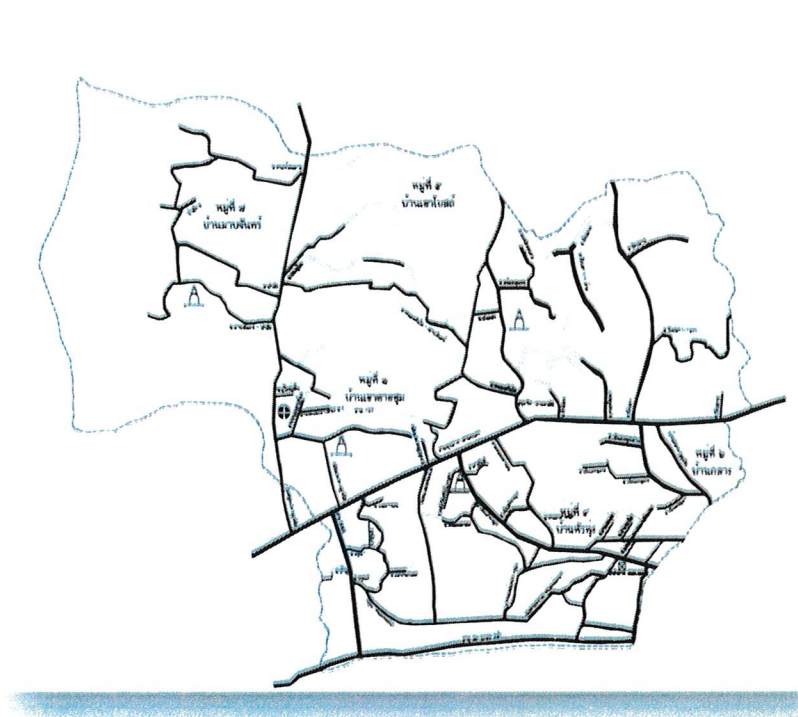
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

- ทิศเหนือ ติดกับตำบลกะเจ็ดและตำบลสำนักทอง (อำเภอเมืองระยอง)
- ทิศใต้ ติดต่อกับอ่าวไทย (ชายหาดสวนสน)
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลกะเจ็ด (อำเภอเมืองระยอง)
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลเพและตำบลตะพง (อำเภอเมืองระยอง)

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลแกลงมีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นเนินเขาสลับกับที่ราบลาดลงสู่ชายทะเลมีเนื้อที่ทั้งหมด 42 ตารางกิโลเมตร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ตำบลแกลงมีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนลมทะเลพัดผ่านตลอดปีอากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัดบริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบาย ในฤดูฝนจะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 29.5 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน วัดได้ 38.7 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดในเดือนมกราคม วัดได้ 17.8 องศาเซลเซียส

1.4 ลักษณะของดิน

ตำบลแก่งมีลักษณะของดินแบบดินร่วนปนทราย (sandy loam) เมื่อจับดูยังรู้สึกสากมือแต่มีความนิ่มกว่าทรายปนดินร่วน ดินเมื่อแห้งจะจับกันเป็นก้อนๆ แต่พอใช้แรงกดเบาๆ จะแตกออกจากกัน เหมาะกับการเพาะปลูก

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งมีพื้นที่การปกครองทั้งหมด 5 หมู่บ้าน ได้แก่

ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม	นายศักดิ์ดา	สมุทรคีรี
ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 2 บ้านวังปลา (บางส่วน)	นายสุพัฒน์	สาระวัลย์
ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง (บางส่วน)	นายสมยศ	หิรัญมาศ
ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์	นายกฤษฎา	บุตรสวรรค์
ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์	นางสาววันดี	อินทรพรม

หมายเหตุ นายสมบัติ สุขอิตตะ กำนันตำบลแก่ง หมู่ที่ 3 อยู่ในเขตเทศบาล

2.2 การเลือกตั้ง

2.2.1 ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

นายบุญเลิศ	อนันตภูมิ	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
นางพันธ์ทิพย์	เขียนสุวรรณ	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
นายสำราญ	แดงอ่อน	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
นายอำนาจ	รักษาแลง	เลขาธิการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

2.2.2 ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

นายจรูญ	สุทัศน์ันต์	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
นายวันชัย	ถาวรยุทธเดช	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง
นายสมชาย	อิมสมบุรณ์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หมู่ที่ 1
นายไพโรวัลย์	กลินฟุ้ง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หมู่ที่ 2
นายนันตพงษ์	นงคินุช	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หมู่ที่ 4
ว่าที่ ร.ต.เอกอนันต์	ขวัญม่วง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หมู่ที่ 4

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ชื่อหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม	831	920	1,751
หมู่ที่ 2 บ้านวังปลา	278	286	564
หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง	1,188	1,303	2,491
หมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์	258	295	553
หมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์	404	372	776
ตำบลแก่ง	2,959	3,176	6,135

(ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2566)

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเนินสำราญ

จัดตั้งเมื่อวันที่ 4 มกราคม 2546 โดยเริ่มเปิดการเรียนการสอนครั้งแรกโดยใช้อาคารเรียนของโรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง ต่อมาในปี 2547 ได้มีการก่อสร้างอาคารเรียนของศูนย์เด็กเล็กบ้านเนินสำราญ โดยขอใช้พื้นที่วัดศรีวโนภาสสถิตย์พร และได้ย้ายสถานที่เรียนที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเนินสำราญ ในปี พ.ศ.2548 ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง มีพื้นที่ประมาณ 1 ไร่ 2 งาน มีอาคารเรียน จำนวน 5 หลัง จำนวน 6 ห้องเรียน โรงอาหาร จำนวน 1 หลัง มีบุคลากรและครู จำนวน 8 คน

เปิดสอนในระดับชั้น

ปฐมวัย อายุ 2 ขวบ 6 เดือน – 5 ปี

ข้อมูลจำนวนนักเรียน

ระดับชั้นเด็กเล็ก 1	นักเรียน จำนวน	29	คน
ระดับชั้นเด็กเล็ก 2/1	นักเรียน จำนวน	21	คน
ระดับชั้นเด็กเล็ก 2/2	นักเรียน จำนวน	19	คน
ระดับชั้นเด็กเล็ก 2/3	นักเรียน จำนวน	21	คน
ระดับชั้นเด็กเล็ก 3/1	นักเรียน จำนวน	27	คน
ระดับชั้นเด็กเล็ก 3/2	นักเรียน จำนวน	28	คน
รวมทั้งหมด		145	คน

(ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน 2566)

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง มี 2 แห่ง

1. โรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง ตั้งอยู่ หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน มีครู จำนวน 16 คน นักเรียน จำนวน 254 คน เปิดสอนระดับชั้น อนุบาล 1 – ประถมศึกษาชั้นที่ 6 (ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน 2566)

2. โรงเรียนบ้านเขายายชุม ตั้งอยู่ หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง นายสุรศิษฐ์ เกียรติธนะกุล เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีราษฎร์บำรุง รักษาการผู้อำนวยการโรงเรียนเขายายชุม มีครู จำนวน 8 คน นักเรียน จำนวน 62 คน เปิดสอนระดับชั้น อนุบาล 1 – ประถมศึกษาชั้นที่ 6 (ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน 2566)

3. การศึกษานอกโรงเรียนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง เปิดให้บริการประชาชนที่สนใจเข้ารับการศึกษ โดยใช้สถานที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งจัดการเรียนการสอน เปิดสอนระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

ระดับการศึกษา	ปี 2565	ปี 2566
ประถมศึกษา	7	8
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	12
มัธยมศึกษาตอนปลาย	25	12

(ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน 2566)

4.2 อาชญากรรม

การเกิดอาชญากรรมในพื้นที่จะมีบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง คือ บริเวณชายหาดสวนสน ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ และมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นจำนวนมากที่มาอาศัยอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 4 ตำบลแก่ง อีกทั้งยังมีแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น กัมพูชา เมียนมาร์ เข้ามาทำงานในพื้นที่และทำงานในพื้นที่ใกล้เคียงที่เป็นท่าเทียบเรือ หรือทำการประมง ซึ่งทำให้มีการเกิดเหตุอาชญากรรมในพื้นที่เป็นบางครั้ง เฉลี่ยปีละ 10 - 15 ราย

4.3 ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่มีทั้งผู้เสพและผู้ค้า แต่ก็มี การตั้งด่านตรวจคัดกรองเป็นประจำทุกเดือนและมีการสุ่มตรวจคัดกรองโรงงานในเขตพื้นที่ทำให้ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่มีปัญหามักรุนแรงมากขึ้น

4.4 การสังคมสงเคราะห์

จำนวนผู้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

ประเภทการรับเงินสวัสดิการ	ปี 2565	ปี 2566	ปี 2567
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	999	1,093	1,059
เบี้ยยังชีพผู้พิการ	146	159	145
เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	21	20	19

(ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2566)

จากตารางเปรียบเทียบจำนวนผู้ได้รับเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพ 3 ปีย้อนหลัง พบว่าจำนวนรับเงินสวัสดิการมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกปีในอนาคตตำบลแก่งมีแนวโน้มจะเป็นสังคมผู้สูงอายุมากขึ้นทำให้ต้องมีการวางแผนในการพัฒนาและส่งเสริมผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ และผู้ด้อยโอกาสในพื้นที่ทั้งในด้านร่างกาย และจิตใจให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคม การจราจร ในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง

ถนนทั้งหมด 206 สาย ประเภทของถนน

- ถนนลูกรัง	49	สาย	19.79 กม.
- ถนนลาดยาง	42	สาย	7.25 กม.
- ถนนคอนกรีต	114	สาย	51.96 กม.
- หินคลุก	-	สาย	- กม.
- ลาดยางพารา	1	สาย	0.74 กม.

(ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน 2566)

5.2 การไฟฟ้า

การบริการไฟฟ้าอยู่ในความดูแลของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาเพ ปัจจุบันมีครัวเรือนที่ได้รับ บริการทั่วถึงประมาณ ร้อยละ 100 แต่ยังมีปัญหาในเรื่องของกำลังไฟฟ้าที่ไม่เพียงพอต่อปริมาณการใช้งาน ทำให้เกิดปัญหาไฟฟ้าตก ส่งผลให้เครื่องใช้ไฟฟ้าของประชาชนได้รับความเสียหาย

5.3 การประปา มี 2 ระบบ คือ

1. ระบบประปาส่วนภูมิภาค
2. ระบบประปาหมู่บ้าน

โดยมีรายละเอียดดังนี้

หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม

จำนวนครัวเรือน 1,178 ครัวเรือน จำนวนประชากร 1,751 คน

มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปามีระบบประปาส่วนภูมิภาคและระบบประปาหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 1,178 ครัวเรือน

หมู่ที่ 2 บ้านวังปลา

จำนวนครัวเรือน 290 ครัวเรือน จำนวนประชากร 565 คน

มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 290 ครัวเรือน

หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง

จำนวนครัวเรือน 1,269 ครัวเรือน จำนวนประชากร 2,491 คน

มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปามีระบบประปาส่วนภูมิภาคและระบบประปาหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 1,269 ครัวเรือน

หมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์

จำนวนครัวเรือน 253 ครัวเรือน จำนวนประชากร 553 คน

มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปาหมู่บ้าน จำนวนครัวเรือน 253 ครัวเรือน

หมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์

จำนวนครัวเรือน 368 ครัวเรือน จำนวนประชากร 776 คน

มีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปามีระบบประปาส่วนภูมิภาคและระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ครัวเรือน 368 ครัวเรือน

(ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2566)

5.4 โทรศัพท์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง ไม่มีองค์การโทรศัพท์ในพื้นที่ ประชาชนใช้โทรศัพท์ในพื้นที่ พื้นที่ข้างเคียง ได้แก่ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) สาขาเพและ บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) สาขากะแสด นอกจากนี้ส่วนใหญ่ประชาชนจะใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในการติดต่อสื่อสารกัน ทำให้จำนวนตู้โทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ลดลง

5.5 ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ในพื้นที่การขนส่งวัสดุและจดหมายใช้ไปรษณีย์สาขาเพดูแลรับผิดชอบในการรับส่งจดหมายและพัสดุในพื้นที่ตำบลแก่ง กรณีการรับพัสดุยังมีบริษัทขนส่งของเอกชนทางการจัดส่ง เช่น Kerry Express , DHL

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

จากสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศของตำบลแก่งที่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม และยังเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดระยองด้วย พืชสวนใหญ่ที่นิยมปลูก ได้แก่

1. ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญและเป็นพืชที่เพาะปลูกมากที่สุดในตำบลเมื่อเปรียบเทียบกับพืชเศรษฐกิจสำคัญชนิดอื่นๆ เนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่ายไม่จำเป็นต้องดูแลรักษามากอีกทั้งสภาพทางภูมิประเทศของตำบลเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกผลผลิตสวนใหญ่จะออกสู่ตลาดในช่วงเดือนตุลาคม-มกราคม ในปัจจุบันราคายางพารามีราคาถูกลง ทำให้เกษตรกรได้รับความเดือดร้อนและเกษตรกรยังประสบปัญหาเรื่องยางหน้าตายและจำนวนผู้กรีดยางที่มีความรู้และมีความชำนาญในการกรีดยางลดลง

2. มังคุดเป็นพืชเมืองร้อนสามารถปลูกได้ในดินเกือบทุกชนิด ผลมังคุดมีรูปทรงและสีส้มสวยงาม รสชาติดีมีราคาสูงเป็นที่นิยมบริโภคทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ได้รับฉายาว่าเป็น “THE QUEEN OF FRUIT” หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง หมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์ และหมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์ เก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

3. ทุเรียนเป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดระยองอีกชนิดหนึ่ง มีหลายสายพันธุ์ที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภค เช่น หมอนทอง ชะนี เป็นต้น พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในหมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์ และหมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์ ปัจจุบันเกษตรกรนิยมปลูกทุเรียนมากขึ้น เนื่องจากผลผลิตมีราคาแพง และเป็นที่ต้องการของตลาดเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

4. เงาะมีพื้นที่ปลูกเงาะพันธุ์ที่นิยมปลูก ได้แก่ เงาะพันธุ์โรงเรียน รองลงมาคือพันธุ์สีชมพู พื้นที่ปลูกอยู่ที่พื้นที่ หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง หมู่ที่ 5 บ้านเขาโบสถ์ และหมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์ ฤดูกาลเพาะปลูกเริ่มในเดือนพฤษภาคม-สิงหาคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม

6.2 การประมง

พื้นที่ตำบลแกลงมีพื้นที่ หมู่ที่ 1 และหมู่ที่ 4 ที่ติดชายทะเลประชาชนจึงมีอาชีพทำการประมงชายฝั่งเพื่อค้าขายบริเวณชายหาดสวนสนเป็นแหล่งค้าขายสัตว์น้ำที่ได้รับความนิยมของนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบอาหารทะเลสดๆ ราคาไม่แพง เช่น ปูม้า กุ้ง หอยนางรม หอยแมลงภู่ เป็นต้น

กลุ่มประมงเรือเล็ก สวนสนกลุ่มจะมีการจัดตั้งธนาคารปู โดยให้สมาชิกนำไปไขมาฝากไว้ที่ธนาคารเพื่อให้ปูสลัดไข่จากกระดอง จากนั้นวันรุ่งขึ้นก็มาเอาแม่ปูตัวดังกล่าวกลับไป ส่วนไข่ก็จะเติบโตกลายเป็นลูกปูเพื่อนำไปปล่อยในทะเลต่อไป ซึ่งจากผลการดำเนินงานตลอด 1 ปีที่ผ่านมาปรากฏว่ามีลูกปูเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยการสังเกตจากกลุ่มประมงเรือเล็กแต่ละกลุ่ม

6.3 การปศุสัตว์

เกษตรกรในตำบลแกลงมีการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้า ได้แก่ ไก่ หมู พื้นที่ทำการปศุสัตว์ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 1 บ้านเขายายชุม และหมู่ที่ 7 บ้านมาบจันทร์

1. นายณรงค์ศักดิ์ ศิริมหา (ฟาร์มหมูและฟาร์มไก่) เลขที่ 71/2 หมู่ที่ 1 ตำบลแกลง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 081 – 3029718

2. นายศักราช ประสงค์นิจกิจ (ฟาร์มหมู) เลขที่ 17/9 หมู่ที่ 1 ตำบลแกลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 089 – 9396261

3. นายโสภณ คุณาวุฒิ (ฟาร์มไก่) เลขที่ 70 หมู่ที่ 7 ตำบลแกลง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 087 - 4465999

4. นายสมคิด สุกัดสันต์ (ฟาร์มหมู) เลขที่ 87 หมู่ที่ 7 ตำบลแกลง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง 085-4159916

6.4 การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในเขตพื้นที่ตำบลแก่งคือชายหาดสวนสนเป็นหาดที่มีความสวยงามจุดเด่นของหาดสวนสน คือ ตามถนนเลียบชายหาดนั้นจะมีต้นสนปกคลุมเหมือนอยู่ในอุโมงค์ของต้นสนระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางที่ได้รับขนานนามว่าเป็นถนนที่สวยงามที่สุดในจังหวัดระยอง มีรีสอร์ทที่พักและร้านอาหารริมชายหาดจำนวนมากที่ท่านจะเลือกรับประทานร้านไหนก็ได้เพราะถนนเส้นนี้มีทุกอย่างที่ท่านต้องการ

การเดินทาง จากถนนสุขุมวิท (ทางหลวงหมายเลข 3) แยกขวาตรงกิโลเมตรที่ 238 เข้าทางหลวงหมายเลข 3140 ทางไปบ้านเพ ขับไปตามถนนเลียบหาดจะถึงหาดสวนสนหรือขับเลย กม.238 ไปเลี้ยวเข้าแยกขวาที่ทางหลวงหมายเลข 3300 จนสุดถนนเลี้ยวซ้ายเข้าถนนเลียบชายหาดสวนสน

ในส่วนของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งได้ดำเนินการจัดระเบียบพื้นที่ชายหาดสวนสนตามนโยบายของรัฐบาล โดยได้กำหนดโซนผู้ประกอบการ/ร้านอาหารให้เป็นระเบียบจุดจำหน่ายอาหารทะเลมีการปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายหาดสวนสนเพื่อเพิ่มจุดพักผ่อนหย่อนใจให้ท่องเที่ยวสามารถทำกิจกรรมได้มากขึ้น

6.5 อุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 9 แห่ง มีรายละเอียดดังนี้

1. บริษัทเอส แอนด์ ซีเอสเน็ค จำกัด ตั้งอยู่ที่ 9 หมู่ที่ 1 โทร.0 3865 3475
เป็นโรงงานแปรรูปปลาหมึกทรงเครื่อง
2. บริษัท ทิพย์สิงห์ซัพพลายไมนิ่ง จำกัด ตั้งอยู่ที่ 184/16 หมู่ที่ 4 โทร. 0 3864 7599
เป็นโรงงานทราย
3. บริษัท พีดับบลิวซิลิกาโปรเซสซิ่ง จำกัด ตั้งอยู่ที่ 34/2 หมู่ที่ 5 โทร. 0 3862 6033
เป็นโรงงานทราย
4. นางพิราวัลย์ เจริญกุลวัฒน์ ตั้งอยู่ที่ 96/1 หมู่ที่ 4 โทร. 0 8186 5863-1
เป็นโรงงานทราย
5. นายสุรชัย อิทธิฤทธิชัย ตั้งอยู่ที่ 96/1 หมู่ที่ 4 โทร. 0 3862 6124 เป็นโรงแต่งแร่
6. บริษัท รับเบอร์ พลาเนท จำกัด ตั้งอยู่ที่ 99 หมู่ที่ 7 โทร 0 3862 6124 เป็น
โรงงานแปรรูปยางแผ่น
7. บริษัท เอ็นทีที คอนกรีต จำกัด ตั้งอยู่ที่ 8/2 หมู่ 5 เป็นโรงงานผสมปูนนก
อินทรีย์ โทร 0 9065 1542-9
8. บริษัท จุไทย กรู๊ป จำกัด ตั้งอยู่ที่ 166/5 หมู่ที่ 2 เป็นโรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง
9. บริษัท พีเจ จำกัด ตั้งอยู่ที่ 103/81 หมู่ที่ 4 ผลิตน้ำแข็งก้อนเล็ก

มีอุตสาหกรรมภายในครัวเรือน จำนวน 6 แห่ง

1. นายณรงค์ศักดิ์ ศิริมหา ตั้งอยู่ที่ 71/2 หมู่ที่ 1 โทร 0 8130 2971-8 เป็นโรงเลี้ยงหมูและไก่
2. นายสมคิด สุกัดสันต์ ตั้งอยู่ที่ 87 หมู่ที่ 7 เป็นโรงเลี้ยงไก่
3. นายโสภณ คุณาวุฒิ ตั้งอยู่ที่ 70 หมู่ที่ 7 เป็นโรงเลี้ยงไก่
4. นางวิวัฒน์ สร้อยสุนทร ตั้งอยู่ที่ 28/1 หมู่ที่ 5 โทร 0 8194 4692-1 เป็นโรงทอดทุเรียน
5. นางสาวเรียง บรรจงอักษร ตั้งอยู่ที่ 58 หมู่ที่ 5 โทร 0 8194 0773-3 เป็นโรงทอดทุเรียน
6. นายกำจร นงค์นุช ตั้งอยู่ที่ 64/1 หมู่ที่ 4 โทร 0 8761 0852-3 เป็นโรงกลั่นเหล้า

6.6 การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปยุ่น้ำหมักชีวภาพบ้านเขายายชุม 16/12 หมู่ที่ 1 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 8149 4553
2. กลุ่มมันสำปะหลังเขายายชุม 55/1 หมู่ 1 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 6108 7533
3. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสมุนไพรพนม 18/4 หมู่ที่ 1 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 3769 1775
4. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนอาชีพทำน้าบ้านหัวทุ่ง 61 หมู่ที่ 4 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 7133 2416
5. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มประมงพื้นบ้านเรือเล็กสวนสนเขต อบต.แก่ง 165/1 หมู่ที่ 4 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 7211 2338
6. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนประมงพื้นบ้านตำบลแก่ง (อบต.) 148/14 หมู่ที่ 4 ตำบล แก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 5089 7242
7. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแม่บ้านกระบอกแก้วพัฒนา 8/1 หมู่ที่ 5 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง
8. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทางสวนบ้านเขาโบสถ์ 22/3 หมู่ที่ 5 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง โทรศัพท์ 08 9248 4827
9. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนปรับปรุงคุณภาพมังคุดตำบลแก่ง 8/1 หมู่ที่ 5 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง มีศาสนสถาน จำนวน 4 แห่ง คือ

1. วัดเขายายชুম หมู่ที่ 1 ตำบลแก่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

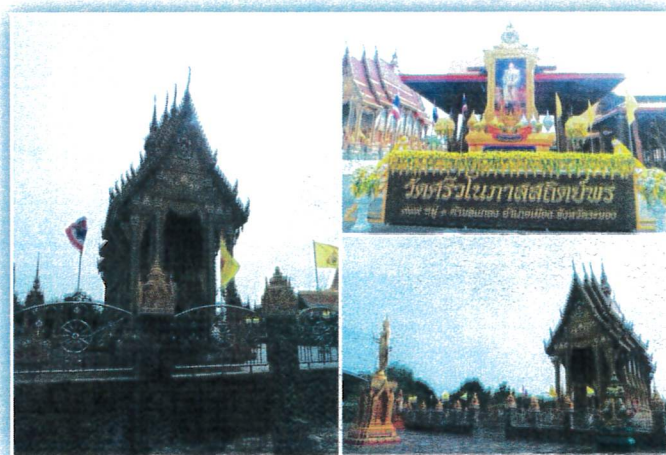
สังกัด : ธรรมยุต

ประเภทวัด : วัดราษฎร์

วันที่ก่อตั้ง : 14/04/2532

2. วัดศรีวโนภาสสถิตยพร หมู่ที่ 1 ตำบลแก่ง อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

เป็นวัดที่ 6 ของคณะธรรมยุต จังหวัดระยอง ที่ได้มีการก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ.2497 โดยในสมัยนั้นคุณแจ่ง และคุณแฉ่ง ศรีธาราม เป็นผู้ถวายที่ดินเพื่อก่อสร้างวัดโดยมีเนื้อที่ประมาณ 48 ไร่ ได้รับวิสุงคามเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2523 สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ได้ทรุดโทรมไปตามกาลเวลา ในปี พ.ศ.2542 ได้มีการสร้างกุฏิสงฆ์ขึ้นมาใหม่อีก 12 หลัง รวมทั้งมีการพัฒนาปรับปรุงสภาพของวัดขึ้นมาใหม่ ในปี พ.ศ.2547 ได้ดำเนินการก่อสร้างเรือนรับรองสมเด็จพระเทพฯ เพื่อรับรองพระเถรานุเถระและพระผู้ใหญ่ และได้อนุญาตให้ใช้ที่ดินส่วนหนึ่งของวัดสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเนินสำราญ รวมทั้งสร้างที่อยู่อาศัยให้กับชาวบ้านที่ยากจนไม่มีที่อยู่อาศัยและพัฒนาวัดให้เป็นศูนย์กลางของหมู่บ้าน

3. วัดเขาแก้ว หมู่ที่ 5 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง

สังกัดมหานิกาย อยู่ในเขตปกครองคณะสงฆ์ ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง ภาค 13 นายแก้ว ปลื้มเกษร เป็นผู้ยกที่ดินให้สร้างวัด 13 ไร่ 2 งาน 93 ตารางวา อยู่บริเวณเนินภูเขาลูกเล็กๆ เดิม ชื่อเขาแก้ว ต่อมาเมื่อสร้างวัดจึงเปลี่ยนชื่อเป็น “วัดเขาแก้ว” โดยรักษาชื่อนายแก้วไว้ หลังจากนั้นก็มีผู้บริจาคที่ดิน สมทบเพิ่มคือ นายทองหล่อ ธาราทอง ยกให้ 6 ไร่ นางวันทอง สังขพงษ์ ยกให้ 2 ไร่ รวมเป็น 21 ไร่ 2 งาน 93 ตารางวา ได้รับอนุญาตสร้างเมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2528 ประกาศตั้งเป็นวัดเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

4. วัดมาบจันทร์ หมู่ที่ 7 ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง

วัดมาบจันทร์ ตั้งอยู่บริเวณเขาบายดา ซึ่งมีพื้นที่ส่วนใหญ่ติดเขตป่าสงวนแห่งชาติที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์ในพื้นที่กว่าหนึ่งพันไร่ อยู่ในเขตหมู่บ้านมาบจันทร์ ถนนต้นลำดวนไพร ตำบลแก่ง อำเภอมืองระยอง จังหวัดระยอง มีเนื้อที่วัด 12 ไร่ 3 งาน และเนื้อที่ที่ดูแลรักษาป่าไม้ ซึ่งเป็นพื้นที่ใกล้เคียงอีกกว่า 200 ไร่

วัดมาบจันทร์ เมื่อครั้งเป็นสำนักสงฆ์มีชื่อเดิมว่า สำนักสงฆ์สุภัททะบรรพต มีความหมายว่าภูเขาแห่งความเจริญรุ่งเรือง โดยการตั้งชื่อของสำนักสงฆ์ฯ ตั้งขึ้นตามนามฉายาของท่านพระโพธิญาณเถร (ชา สุภัทโท) หรือหลวงปู่ชา ซึ่งท่านเคยเป็นเจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งวัดมาบจันทร์เป็นสาขา วัดหนองป่าพงที่ 73 ท่านพระอาจารย์อนันต์ อภิญาโณ ได้เข้ามาบุกเบิก ก่อสร้างวัดตั้งแต่ปี พ.ศ.2527 โดยได้เดินจาริก รุดงค์ผ่านมา และนายสมพล-นางสังเวียน สุวรรณโชติ ซึ่งเป็นเจ้าของที่วัด ได้มีจิตศรัทธาเลื่อมใสยกที่ดินจำนวนหนึ่งถวาย เพื่อสร้างเป็นวัดในพุทธศาสนา ก่อนหน้าที่จะถวายที่ดินสร้างวัด นายสมพลได้เกิดนิมิตฝันไปว่า ได้รับเหรียญบูชา เหรียญหนึ่งจาก พระชรารูปหนึ่ง หยิบขึ้นมาดู มีชื่อเขียนปรากฏในเหรียญว่า “หลวงปู่มั่น” ตนเองไม่เคยรู้จักหลวงปู่มั่นมาก่อน จึงสอบถามภรรยา ทราบว่าเป็นพระเถระ ผู้ซึ่งเป็น ปริมาจารย์ฝ่ายวิปัสสนากรรมฐาน ที่สำคัญในเมืองไทย ประกอบกับได้เห็นภาพหลวงปู่มั่น เหมือนกับในนิมิตที่ได้เห็น ทำให้เกิดความอัศจรรย์ใจ และเกิดปิติเป็นอย่างมาก

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลแก่ง จะมีลักษณะคล้ายกับตำบลอื่นๆในจังหวัดระยอง เช่น ประเพณีทำบุญลาน ประเพณีทำบุญผลไม้ ประเพณีก่อเจดีย์ทราย ประเพณีวันไหลสงกรานต์ เป็นต้น จะมีประเพณีที่แตกต่างจากตำบลอื่นคือ ประเพณีทำบุญกองพระทราย ซึ่งเป็นสถานที่เคารพบูชาของชาวบ้าน หมู่ที่ 4 บ้านหัวทุ่ง ที่มีประวัติมายาวนานสมัยพระเจ้าตากสินมหาราช

ประวัติกองพระทราย

จากคำบอกเล่าของ พระครูบูรพาวัชรภรณ์ เจ้าอาวาสวัดตะเคียนทองและผู้สูงอายุ ตำบลแก่ง ได้กล่าวว่าแต่เดิมบริเวณกองพระทรายเป็นสถานที่พักทัพของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ที่ทรงยกทัพเดินทางผ่านมาและตั้งพลพักประทับค้างแรมที่บริเวณแห่งนี้ และใช้บริเวณสถานีไฟฟ้าเพในปัจจุบันเป็นที่ ล่ามช้าง ล่ามม้าศึก และก่อนเดินทางเคลื่อนทัพไปตีเมืองจันทบุรี ก็ได้ให้ทหารฝังสิ่งของเครื่องใช้บริเวณกองพระทรายก่อนออกเดินทาง ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลทางประวัติศาสตร์ (อาจารย์นิธิ เอียวศรีวงศ์) ที่เขียนไว้ในหนังสือ ” การเมืองไทยสมัยพระเจ้ากรุงธนบุรี ” ความว่า “พระยาวชิรปราการ (สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช) ได้พาเหล่าทหารเอกพร้อมสมัครพรรคพวกประมาณ 500 นาย ตีฝ่าวงล้อมทหารพม่าออกจากค่ายวัดพิชัยมุ่งหน้าไปทางหัวเมืองตะวันออกผ่านบ้านนาจอมเทียน ทุ่งไก่อ๊ะ สัตหีบ ประทับค้างแรมหนึ่งคืน แล้วเดินทางตามชายทะเลไปถึงตำบลหิวงและบ้านน้ำเก่า แขวงเมืองระยอง เมื่อถึงเมืองระยอง ผู้รั้งเมืองระยองและกรมการทั้งปวงชวนกันมาต้อนรับถวายธัญญาหารเกวียนหนึ่งและเสด็จประทับค้างแรมที่วัดลุ่มเป็นเวลา 2 วัน เพื่อรวบรวมกำลังไพร่พล แล้วเคลื่อนทัพไปตีเมืองจันทบุรี” (กรมแผนที่ทหาร) “โดยเคลื่อนทัพผ่านมาทางเจ็ดลูกเนินบ้านตะพงนอก บ้านช้างชนบ้านโนไร่ บ้านเพ หัวแหลมแก่ง บ้านแก่งหรือตำบลแก่งในปัจจุบัน”

ในเวลาต่อมาชาวบ้านที่ตั้งถิ่นฐานชุมชนอยู่บริเวณใกล้กองพระทรายก็ได้ขนทรายมารวมกันจัดทำเป็นเจดีย์ ทรายและจัดตกแต่งประดับประดาด้วยดอกไม้ ธงทิวและวัสดุต่างๆ ที่มีอยู่ในพื้นที่ให้มีความสวยงาม เนื่องในประเพณีการทำบุญวันไหลงานสงกรานต์ และนอกจากนี้ยังมีกิจกรรมและการละเล่นต่างๆ และการกล่าวคำถวายกองพระทรายการทำบุญเพื่ออุทิศส่วนบุญ ส่วนกุศลให้แก่ญาติพี่น้อง บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว

ประเพณีการทำบุญวันไหลสงกรานต์ได้มีการจัดทำสืบทอดต่อกันมาจากรบรรพบุรุษจนถึงปัจจุบัน เวลาผ่านไปมากกว่าร้อยปี กองพระทรายจึงมีขนาดใหญ่ขึ้น ปัจจุบันเป็นที่สักการะของชาวบ้านที่อยู่ในพื้นที่โดยมีความเชื่อว่ามีสิ่งศักดิ์สิทธิ์สถิตอยู่ ณ กองพระทรายแห่งนี้ ปัจจุบันใช้เป็นสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งและในปี พ.ศ.2544 องค์การบริหารส่วนตำบลแก่งได้ดำเนินการสร้างกำแพงรอบกองพระทรายจนมีสภาพดังเช่นปัจจุบัน

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง อยู่ที่พื้นที่ของจังหวัดระยอง ซึ่งมีภาษาถิ่น คือ “ภาษา ระยอง” ภาษาระยองนั้นถือได้ว่าเป็นภาษาไทยกลาง เช่นเดียวกับภาษากรุงเทพฯ แต่สำเนียงพูดจะเพี้ยนไปจาก ภาษากรุงเทพฯ มากมีลักษณะคล้ายๆ กับภาษาพูดของชาวจันทบุรี และตราด ภาษาระยอง เป็นภาษาถิ่นที่มี เอกลักษณะเฉพาะ ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวระยองภาคภูมิใจ แต่ในปัจจุบันปรากฏว่าภาษาระยองดั้งเดิมนั้น เยาวชนรุ่น ใหม่ๆ ไม่สามารถพูดได้เสียแล้ว ที่พูดได้อยู่ก็จะเป็นผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ตามชนบทเป็นที่น่าเสียดายเป็นอย่างยิ่งว่า ถ้าสถานการณ์ยังเป็นอยู่อย่างนี้ อีกไม่นานภาษาถิ่นของระยอง ก็คงจะเกือบหายไป เหลือเพียงแค่ภาษา กรุงเทพฯ เท่านั้น

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ผลิตภัณฑ์อาหารทะเล ได้แก่ กะปิ น้ำปลา กุ้งแห้ง ปลาหมึกแห้ง ปลากรอบ เป็นสินค้าที่ นักท่องเที่ยวนิยมซื้อเป็นของฝากอาหารทะเลแปรรูป กะปิ น้ำปลา

ผลิตภัณฑ์แปรรูปทางการเกษตร ได้แก่ ทุเรียนทอด ทุเรียนกวน สับปะรดกวน กล้วยกรอบ แก้ว ขนุนทอด เผือกทอด เป็นต้น

ของที่ระลึกจากเปลือกหอย ได้แก่ โมบายจากเปลือกหอย กรอบรูปเปลือกหอย

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ

- แหล่งน้ำตามธรรมชาติ

ตำบลแก่ง มีลำคลองตามธรรมชาติ จำนวน 4 แห่ง คือ

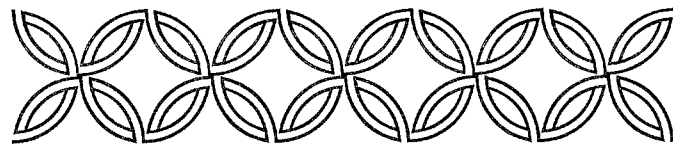
1. คลองยายซุม	ระยะทาง 5,300 เมตร	พื้นที่หมู่ 1 , 4
2. คลองกรูณ	ระยะทาง 4,100 เมตร	พื้นที่หมู่ 1
3. คลองจินดา	ระยะทาง 2,200 เมตร	พื้นที่หมู่ 7
4. คลองตาเกือม	ระยะทาง 3,200 เมตร	พื้นที่หมู่ 5
5. คลองห้วงโบสถ์	ระยะทาง 2,400 เมตร	พื้นที่หมู่ 5

- แหล่งน้ำที่

ตำบลแก่งมี 65 แห่ง คือ

1. สระน้ำองค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง หมู่ที่ 1
2. บ่อหลวงหนองตาเที่ยง หมู่ที่ 1
3. บ่อหลวงหนองช้องนา – บ้านกรูณ หมู่ที่ 4
4. สระน้ำประปาหมู่บ้านบ้านเขาโบสถ์ หมู่ที่ 5
5. บ่อหลวงมาบจันทร์-หนองคันไถ หมู่ที่ 7
6. สระน้ำซอยซากอ้อย หมู่ที่ 7

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท.

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองทัพเรือส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตามการตรวจสอบและการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติเป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลา ดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคนวิสัยทัศน์ประเทศไทย... “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 – 2580)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

1. ด้านความมั่นคง

เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศไทยให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และทุกมิติ

4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2. ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก

5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน

3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์

คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม

6. ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ

การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

2. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน ประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพคุณภาพสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

3.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์การภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

3.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

3.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

3.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

3.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

3.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็ก gọn เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่สิบสาม

พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2566-2570

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ 3 เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สอง ของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมาย ของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่าง

รอด้านทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผน

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน คำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไข ระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสมดุล ในมิติต่าง ๆ ทั้ง

ความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถ ในการพึ่งตนเองได้ อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคน และพื้นที่ และความสมดุล ทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยให้พร้อมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายนอกและภายในประเทศ นอกจากนี้ในการวางแผนและการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติต้องอาศัย องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและ พิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดัน ให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย 1) การพร้อมรับ หรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบ ความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลง จากภายนอกและ ภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้น ให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะ ปกติได้อย่างรวดเร็ว 2) การปรับตัว หรือ ระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความ มั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคใหม่ และ 3) การเปลี่ยนแปลง เพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดัน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคม ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศ สามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของ แนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติ ของการมีปัจจัยที่ จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่ สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี และการมุ่งส่ง ต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการ ประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐาน ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการ และการบริโภคเพื่อลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศไทยในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทาย ที่เป็น อุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัด ของประเทศที่มี อยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความเสี่ยงสำคัญที่มาจากจากการเปลี่ยนแปลงของ บริบททั้งจากภายนอก และภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาส ที่เกิดขึ้นได้อย่าง เหมาะสมและทันท่วงทีด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมี วัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้าง การเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่ง เสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของ

โลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่าง เต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดเป้าหมายหลักของ การพัฒนาจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่ มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับ โลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ และจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคู่ไปกับ การผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถ ในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุ เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ เป็นศูนย์ภายในปี 2608

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลของโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

13 หมายเหตุ เพื่อพลิกโฉมประเทศ

แบ่งตาม 4 มิติการพัฒนา

หมายเหตุการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใด เรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมายเหตุการพัฒนา จำนวน 13 หมายเหตุ ซึ่งเป็น การบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมายเหตุทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- หมายเหตุที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน
- หมายเหตุที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก
- หมายเหตุที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมายเหตุที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
- หมายเหตุที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

- หมายเหตุที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้
- หมายเหตุที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมายเหตุที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยหมวดหมู่ การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้ การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs)

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

ประการแรก

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน ‘3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน’ (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

- **People** (มิติด้านสังคม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
- **Prosperity** (มิติด้านเศรษฐกิจ): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
- **Planet** (มิติด้านสิ่งแวดล้อม): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15
- **Peace** (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
- **Partnership** (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา): ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายการพัฒนาก็ยั่งยืน

ประการที่สอง

เนื้อหาของ SDGs ไม่ได้อยู่ที่ระดับเป้าหมาย (Goals) แต่อยู่ที่ระดับเป้าประสงค์ (Targets) เป้าประสงค์เหล่านี้บอกถึงลักษณะของสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมในโลกที่บรรลุ SDGs ได้สำเร็จ มีนัยยะที่บอกถึงฉากทัศน์ในฝัน ถึงวิสัยทัศน์ของการพัฒนาที่นำเสนออยู่ในวาระการพัฒนา 2030 (Agenda 2030) ฉะนั้น หากต้องการทราบว่า SDGs ครอบคลุมเรื่องใดบ้างต้องพิจารณาที่ระดับเป้าประสงค์

ประการที่สาม

ตัวชี้วัด 232 ตัวนั้นเป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในระดับโลก ซึ่งอาจไม่สามารถนำมาใช้ในระดับประเทศได้อย่างเหมาะสมทั้งหมด และการเลือกใช้ตัวชี้วัดแต่ละตัวนั้นก็เพื่อให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของเป้าหมาย แต่อาจไม่ได้ครอบคลุมทุกมิติที่ระบุไว้ในเป้าประสงค์ ดังนั้น แต่ละประเทศจะต้องกลับมาพัฒนาตัวชี้วัดระดับประเทศและระดับท้องถิ่นเพื่อให้ SDGs สามารถใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับพื้นที่ มิเช่นนั้น ประเทศไทยอาจทำได้เพียงบรรลุทุกตัวชี้วัด (Indicators) แต่ไม่บรรลุเป้าหมายการพัฒนาก็ยั่งยืน (SDGs) ก็ไม่ได้ นอกจากนี้ ตัวชี้วัดยังมีการเปลี่ยนแปลงได้ ในขณะที่เป้าหมายและเป้าประสงค์จะไม่มีที่ปรับแก้ในระดับโลกแล้ว

ประการที่สี่

SDGs ไม่ใช่ข้อตกลงที่มีการบังคับสัญญาและลงโทษ แต่เป็นการเข้าร่วมโดยสมัครใจของประเทศต่างๆ และมีการทบทวน (Review) ประจำปีผ่านการนำเสนอ รายงานผลการทบทวนการดำเนินงานตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 ระดับชาติโดยสมัครใจ (Voluntary National Review) ในการประชุมระดับสูงทางการเมืองว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน (High-Level Political Forum on Sustainable Development: HLPF) ที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดือนกรกฎาคม ที่สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ กรุงนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยทุกประเทศสามารถเสนอตัวเพื่อนำเสนอรายงานหรือไม่ก็ได้

ประการที่ห้า

ต้องทำความเข้าใจหลักการเบื้องหลังของ SDGs เพื่อนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นเป้าหมายที่เน้นการพัฒนาที่ครอบคลุม (Inclusive) มุ่งการเปลี่ยนแปลง (Transformative) และบูรณาการ (Integrated) ที่ทุกประเทศต่างมีโจทย์ที่จะต้องนำไปปฏิบัติไม่ใช่เฉพาะแค่ประเทศยากจน (Universal) แต่ในขณะเดียวกันก็เน้นการนำไปปฏิบัติและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่น (Locally-focused) ซึ่งหมายถึงว่า แม้เป้าหมายทั้งหมดจะแบ่งออกเป็น 17 เป้าหมาย แต่การพิจารณาและดำเนินการจะต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ เห็นความเชื่อมโยง (Interlinkage) มุ่งผลลัพธ์ (Outcome-based) และให้ความสำคัญกับคนกลุ่มที่เปราะบาง (Vulnerable people) คนยากจน และคนกลุ่มต่างๆ ที่มักถูกทิ้งไว้ข้างหลังและแม้ว่า SDGs จะเป็นเป้าหมายระดับโลกแต่การนำ SDGs ไปปรับให้เหมาะกับบริบทของพื้นที่ (Localization of the SDGs) เป็นเรื่องสำคัญ จึงต้องให้ท้องถิ่นมีความเป็นเจ้าของและร่วมผลักดัน มีการให้ความหมายแก่เป้าประสงค์ (Targets) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่น โดยหลักการการขับเคลื่อน SDGs ควรเป็นกระบวนการที่เริ่มจากฐานรากขึ้นสู่ระดับนโยบาย (Bottom-Up) และมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้มีบทบาทหลักในการนำ SDGs ไปปฏิบัติ

ประการที่หก

ในทางปฏิบัติ SDGs มีฐานะเป็นเครื่องมืออื่น นอกเหนือจากการเป็นตัวชี้วัดสถานการณ์ความยั่งยืน เช่น SDGs ในฐานะที่เป็นคำศัพท์การพัฒนาที่ใช้ร่วมกัน : SDGs กลายเป็นคำศัพท์ในการพัฒนาที่ใช้ร่วมกันในทุกๆระดับ ทั้งระดับโลกไปจนถึงระดับท้องถิ่น เอื้อให้ทุกพื้นที่ในโลกสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้ ชุมชนในไทยที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาบางประเด็นจะไม่ได้เป็นเพียงตัวอย่างให้ชุมชนในประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นตัวอย่างให้แก่ระดับโลกด้วย

SDGs ในฐานะที่เป็น Action Framework : SDGs สามารถถูกใช้เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการทบทวนอนาคตของท้องถิ่น งานที่ทำกันอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาที่เผชิญ และใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในอนาคตของท้องถิ่นอย่างบูรณาการและยั่งยืน

SDGs ในฐานะที่เป็นเครื่องมือในการต่อรอง : เนื่องจากภาครัฐทุกประเทศให้คำมั่นกับวาระการพัฒนา 2030 ในภาคเอกชน โดยเฉพาะภาคเอกชนขนาดใหญ่ก็อยู่ภายใต้กฎกติกาและการชี้วัดที่มี SDGs เป็นองค์ประกอบสำคัญ

ดังนั้น ภาคประชาสังคมและคนกลุ่มต่างๆ สามารถใช้ SDGs เป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา และ/หรือสะกิดเตือนเมื่อเริ่มเห็นการดำเนินการที่ออกนอกกลุ่มนอกทางไปจาก SDGs ได้

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 15 : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียมลพิษทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออก (พ.ศ. 2566-2570)

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย 8 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และ สระแก้ว ทิศทางการพัฒนาภาค การพัฒนาภาคตะวันออกในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ตามบทบาทการพัฒนาของภาค มุ่งเน้นให้ภาคตะวันออกเป็น “ฐานเศรษฐกิจสีเขียวชั้นนำของอาเซียน ควบคู่กับคุณภาพการดำรงชีวิตของประชาชนที่ดี” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก (E Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งของครัวเรือน และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่ SHARE ได้แก่ การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC และปราจีนบุรียกระดับศักยภาพของ Start-up และ SMEs ตลอดห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็งและเสริมสร้างศักยภาพฝีมือแรงงาน (S:S-curve Industrial Heartland) พัฒนาพื้นที่เมืองหลักและชนบทให้เป็นเมืองและพื้นที่น่าอยู่สำหรับทุกคนบนพื้นฐานความเข้มแข็งของ ครอบครั้ว ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและความครบครันโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้ง ตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น (H: High-tech Living Cities) พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การผลิต อาหารและผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอดภัยมูลค่าสูง และการผลิตผลไม้คุณภาพมุ่งสู่การเป็นมหานครผลไม้เมือง ร้อนแห่งเอเชีย (A: Agro-tourism and Food Safety) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ (น้ำ ป่า ทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง) และสิ่งแวดล้อม (มลพิษทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็ก) ด้วยการมีส่วนร่วมของ ประชาชน และเตรียมความพร้อมรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (R: Resilience of Natural Resources and Environment) และพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเมืองชายแดน เชื่อมโยงเศรษฐกิจและการค้าภายในประเทศและระหว่างประเทศในเอเชียแปซิฟิก (E: Economic Linkage) ประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาภาคตะวันออกตามทิศทางการพัฒนาภาคที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งเน้นการยกระดับเศรษฐกิจ ทั้งภาคการผลิตและบริการให้มีมูลค่าสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเกิดการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและการพัฒนา ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้มีความอุดมสมบูรณ์และมีคุณภาพที่ดี พร้อมทั้งเป็นมรดกตกทอดส่งต่อสู่คนรุ่นหลัง ตัวอย่างเช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ 4 (อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต) มุ่งเน้น พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายไปสู่อุตสาหกรรมแห่งอนาคต และเป็นผู้นำด้านอุตสาหกรรมและบริการใน ระดับภูมิภาคและระดับโลก และกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อาทิ หมายความว่าที่ 3 (ไทยเป็นฐานการผลิต ยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน) โดยการปรับระบบนิเวศอุตสาหกรรมไทยสู่ยานยนต์ไฟฟ้า หมายความว่าที่ 4 (ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง) โดยการเสริมสร้างคุณภาพของอุตสาหกรรมและบริการทาง การแพทย์และสุขภาพครบวงจร และการสนับสนุนการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้ มีคุณภาพสูงและได้มาตรฐานสากล โดยประเด็นการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาเพื่อให้บรรลุผลตามทิศ ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก มีดังนี้

1. พัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจของภาคตะวันออกอย่างยั่งยืน โดยเน้นการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่สีเขียว ผลิตกำลังคน ให้มีศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของอุตสาหกรรมเป้าหมายในจังหวัดชลบุรีระยอง ฉะเชิงเทรา และปราจีนบุรีโดยการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะและการส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีขั้นสูงและนวัตกรรม

2) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้านอุตสาหกรรม ในพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิจังหวัด ปราจีนบุรี โดยการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมแห่งอนาคตรวมทั้งใช้การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นต้นแบบ

3) ยกระดับศักยภาพของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up) และวิสาหกิจ SMEs ในเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก

4) พัฒนากำลังแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง โดยการส่งเสริมความรู้ทั้งในระบบ และนอกระบบการศึกษา และการวิจัยและพัฒนา อาทิการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาและการยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Upskill/Reskill/New skill) เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันของ อุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

2. พัฒนาการเกษตรคุณภาพและผลตอบแทนสูง เชื่อมโยงสู่การผลิตอาหารปลอดภัย การผลิตพลังงานทดแทนและพืชสมุนไพรทางการแพทย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการตลาด ควบคู่กับการพัฒนาระบบบริหารจัดการการผลิตที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการพัฒนาพื้นที่ที่มีศักยภาพให้เป็นศูนย์กลางการผลิตและการกระจายสินค้าเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) เสริมสร้างผลิตภาพการผลิตผลไม้ของภาคตะวันออกให้มีประสิทธิภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด นำไปสู่การพัฒนาให้ภาคตะวันออกเป็นมหานคร ผลไม้เมืองร้อนแห่งเอเชีย ด้วยการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและงานวิจัย ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่น และระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

2) พัฒนาประสิทธิภาพการเพาะเลี้ยงและแปรรูปสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคตะวันออก อาทิ กุ้งทะเล ปูทะเล ปลากระพงขาว จระเข้และกุ้งก้ามกราม เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนอย่างทั่วถึง

3) ยกระดับพืชสมุนไพรให้เป็นธุรกิจสมุนไพรสู่ตลาดสากล (จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี และสระแก้ว) และพัฒนาพืชพลังงานเพื่อสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนของประเทศ (จังหวัด สระแก้ว ชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา จันทบุรีและระยอง)

4) เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์สำคัญของภาคให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ โดยการส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถใช้เทคโนโลยีการผลิต ที่ทันสมัยและมีพันธุ์สัตว์ที่มีคุณภาพได้มาตรฐานปลอดภัย การสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกร การส่งเสริมการประกันภัยการเกษตร และการส่งเสริมให้เกษตรกรทำการเลี้ยงปศุสัตว์ที่มีพันธสัญญากับผู้แปรรูป รวมทั้งการพัฒนาระบบบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

3. รักษาและยกระดับการท่องเที่ยวคุณภาพในแหล่งท่องเที่ยวหลักและแหล่งท่องเที่ยว ทางเลือก รวมทั้งการพัฒนาธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่เน้นคุณค่า อัตลักษณ์ ความยั่งยืน และเหมาะสมกับคน ทุกช่วงวัย เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวภาคตะวันออกสู่ระดับโลก และเกิดการกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นอย่างทั่วถึง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาศักยภาพการบริการและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงการคมนาคมสู่แหล่งท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่ม ประสิทธิภาพด้านการตลาดให้ได้มาตรฐาน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) พัฒนาการท่องเที่ยวของแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก อาทิพื้นที่สี่ดหีบ พัทยา เกาะเสม็ด เกาะช้าง เกาะหมาก เกาะกูด ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

2) พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนของภาคตะวันออกให้เป็นการท่องเที่ยวทางเลือกที่มีคุณภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ มีอัตลักษณ์ และมีความยั่งยืน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการให้มากขึ้น

3) ยกระดับผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชื่อมโยงการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง แสดงถึงอัตลักษณ์ของพื้นที่และสอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

4. พัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้มีความทันสมัยและน่าอยู่ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชนในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม การเสริมสร้างความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สินการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน การเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งอย่างไร้รอยต่อ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมและครบครัน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) พัฒนาเมืองหลักในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา รวมทั้งจังหวัดปราจีนบุรี ให้เป็นเมืองอัจฉริยะน่าอยู่และเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2) พัฒนาพื้นที่ชนบทของภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เมืองตามอัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น เพื่อกระจายความเจริญสู่ชนบทและเป็นเมืองที่มีคุณภาพและยั่งยืน รวมทั้งเป็นพื้นที่อยู่อาศัยและพักผ่อนชั้นยอดของประชาชนและนักท่องเที่ยว

3) พัฒนาและบำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานพร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้ได้มาตรฐาน และครอบคลุมทุกพื้นที่ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชนบทให้น่าอยู่และยั่งยืนและส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจภายในประเทศและในภูมิภาคอาเซียน

4) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยและเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

5. รักษาและยกระดับพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนประเทศกัมพูชา ให้มีมูลค่าสูงมีความมั่นคง และเป็นประตูเชื่อมโยงการค้า การลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน การเสริมสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานบริเวณจุดผ่านแดน และการเพิ่มประสิทธิภาพ การเชื่อมโยงการค้าภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน

6. เสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มประสิทธิภาพการรับมือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างรู้คุณค่าและยั่งยืน และการสร้างความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยมีแนวทางการพัฒนา ได้แก่

1) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน ซึ่งประกอบด้วย 3 แนวทางย่อย ได้แก่

- ยกระดับการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ และสร้างความมั่นคงด้านน้ำ
- อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ โดยเฉพาะป่ารอยต่อ 5 จังหวัด เพื่อรักษา ระบบนิเวศป่าไม้ให้สมดุล โดยการปลูกป่า การเฝ้าระวังและติดตามการบุกรุกป่าและจับสัตว์ป่า การส่งเสริม และสนับสนุนเครือข่ายชุมชนในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ รวมทั้งการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ เกษตรลาดชัน - อนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อาทิ ป่าชายเลนและ ทรัพยากรสัตว์น้ำ

2) ป้องกันการเกิดปัญหามลพิษ ทั้งขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละอองขนาดเล็กอย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานความร่วมมือกันของทุกภาคส่วน โดยดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการจัดทำฐานข้อมูล ด้านสิ่งแวดล้อมรายสาขา เพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

3) ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง สภาพ ภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการสร้างความรู้ถึงถึงความสำคัญของปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้กับประชาชนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

วิสัยทัศน์ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

**”พื้นที่พัฒนาพิเศษระดับอาเซียน
แหล่งผลิตอาหารและผลไม้ปลอดภัยเพื่อการส่งออกและ
แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ”**

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

- เป้าหมายการพัฒนาที่ 1 พื้นที่ระยองเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- เป้าหมายการพัฒนาที่ 2 แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เพื่อการส่งออก
- เป้าหมายการพัฒนาที่ 3 แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ
- เป้าหมายการพัฒนาที่ 4 ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
- เป้าหมายการพัฒนาที่ 5 ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาความพร้อมของพื้นที่สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุน
อุตสาหกรรมมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
- ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตมลพิษและ พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ปลอดภัย

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง)

- 1) ฐานเศรษฐกิจชั้นนำและศูนย์กลางโลจิสติกส์
- 2) แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เมืองร้อนที่มีชื่อเสียง
- 3) แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตรโดยชุมชน

แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. 2566 - 2570)

วิสัยทัศน์จังหวัดระยอง (Vision)

“เมืองนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุล บนพื้นฐานความพอเพียง”

เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด เทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุล และยั่งยืน บนพื้นฐานของความพอเพียง Advance technology and innovation, balanced and sustainable development and Based on the sufficiency economy

วิสัยทัศน์จังหวัดระยอง (Vision) “เมืองนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุล บนพื้นฐานความพอเพียง City innovative advances, Balanced development, Based on the sufficiency economy”

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

การพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมสงบสุข เศรษฐกิจก้าวหน้า และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกการจัดทำ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยองมุ่งเน้นเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่างๆ และเสริมสร้างรากฐาน การพัฒนาให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยได้ กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ และให้ความสำคัญตามลำดับการพัฒนา จำนวน 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาผลิตภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์และ บุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ควบคู่กับ การพัฒนาไปสู่ เกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อ สถานการณ์ เทคโนโลยีนวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟูบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคน ทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ด้านเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาว จังหวัดระยอง เนื่องจากจังหวัดระยองมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำพืชเศรษฐกิจ ที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อย ผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทูเรียน เงาะ และมังคุด เป็นต้น ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงทุกปี

ด้านการประมง จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตร การ ประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกจากการทำประมงประเภทอาหารสดแล้ว ยังมีการนำมาทำ เป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เช่น อาหารทะเลแห้ง เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีการทำประมงน้ำจืดด้วย เนื่องจากมีอ่างเก็บน้ำ ขนาดใหญ่ 5 อ่าง ปัจจุบันอาชีพประมงชายฝั่งหรือประมงเรือเล็กได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากสัตว์ทะเลเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอย หมึก ปูปลา มีน้อยลงและมีการแย่งชิงพื้นที่ประมง ประกอบกับพื้นที่ประมงเดิมมีการ เสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติทำให้ต้องออกหากินไกลขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

ด้านปศุสัตว์ จังหวัดระยองมีการเลี้ยงปศุสัตว์ควบคู่กับการทำไร่ ทำสวนผลไม้เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่แพะ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและ พัฒนาให้มีผลิตภาพสูง มีมูลค่าเพิ่มมีคุณภาพ และได้มาตรฐาน เชื่อมโยงเป็นเกษตรอุตสาหกรรม และเกษตร ท่องเที่ยว ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภายนอกประเทศ

แนวทางการพัฒนา:

- 1) ส่งเสริม พัฒนา และเพิ่มศักยภาพผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ ตลอดห่วงโซ่อุปทานให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน สร้างมูลค่าตามแนวทางเกษตรสมัยใหม่ด้วยเทคโนโลยีและ นวัตกรรม
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์/สถาบัน เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ระบบชลประทาน และสิ่งอำนวยความสะดวก สำคัญ เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าถึงแหล่งน้ำของเกษตรกรและภัยพิบัติในภาคการเกษตร

4) ส่งเสริมภาคการเกษตร ให้มีการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวและภาคอุตสาหกรรม

5) ส่งเสริม พัฒนา ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ ด้วยระบบเกษตรกรรมยั่งยืน โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้เติบโตควบคู่กับภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน จังหวัดระยองมิใช่เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเมืองเกษตรกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ

จังหวัดระยองมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะ ทะเล น้ำตก ศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก และมีการเติบโตของ นักท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด การท่องเที่ยวของจังหวัดระยองในภาพรวมดีขึ้นทุกปีแต่ก็ยังคงได้รับผลกระทบ จากปัจจัยต่างๆ ในบางช่วง เช่น ปัจจัยการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นปัญหาภายในจังหวัดเอง เช่น ปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรม แต่ถึงแม้จะมีปัจจัยต่างๆ เข้ามากระทบ แต่จำนวนนักท่องเที่ยวก็ยังคง เติบโตอยู่ที่ประมาณ 10% ต่อปีจุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง เช่น หาดทราย ทะเล มีหาด ทราย และชายฝั่งทะเลที่สวยงามหลายแห่ง อุทยาน - ป่าเขา สถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันดีคืออุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-เกาะเสม็ด และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง จังหวัดระยองมีความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ชาติไทยมาช้านาน ดังนั้น จึงมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์จำนวนมาก เช่น วัดป่าประดู่ วัดลุ่มฯ อนุสาวรีย์สุนทรภู่ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการท่องเที่ยวเชิงการเกษตร/Homestay เช่น การท่องเที่ยว ชมสวนผลไม้ การล่องเรือชมหิ่งห้อยแม่น้ำประแสร์ แต่กระนั้นก็ตามภาคการท่องเที่ยวยังสามารถพัฒนาได้อีกมากจาก ทรัพยากรที่มีอยู่ โดยเฉพาะจากการเป็นเมืองเกษตรกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคการ ท่องเที่ยวได้อย่างลงตัว และสร้างความหลากหลายและแปลกใหม่ให้กับการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ฟื้นฟู และ อนุรักษ์ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเก่าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นจุดเด่น (Landmark) และสร้าง ศักยภาพการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวในทุกระดับพัฒนาสินค้าและบริการด้านการ ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลาย ได้มาตรฐาน

2. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และสร้าง จิตสำนึก กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการ ท่องเที่ยว

3. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว

4. ส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร การจัดกิจกรรม ด้านการ ท่องเที่ยว เพื่อฟื้นฟูภาพลักษณ์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

5. เสริมสร้างการป้องกันและรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อยกระดับความเชื่อมั่น แก่นักท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขต พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองประสบความสำเร็จเชิงเศรษฐกิจใน ขณะเดียวกันได้เกิดปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ สร้างความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชน เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกิดกระแสต่อต้านและคัดค้านการพัฒนาพื้นที่ทั้งพื้นที่เดิมและพื้นที่ แม้ว่ารัฐบาลได้เพิ่ม มาตรการสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้น

การพัฒนาพื้นที่ที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมี ความสมดุลของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial town) เป็นรูปแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จในหลายๆ ประเทศ โดยกลมกลืนของอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบพื้นที่อุตสาหกรรม มีความเจริญเติบโตร่วมกัน และเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการ ดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออก

แนวทางการพัฒนา :

1. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเข้าสู่มาตรฐานสากล หรืออุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ 3-5
2. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)
3. บูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน เพื่อยกระดับสู่เมือง อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
4. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
5. ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟูและควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัด ระยอง การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม ในอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด โดยเฉพาะการ เสื่อมโทรมและการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและไม่ถูกวิธี ดังนั้น การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรต่างๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟู รวมทั้งได้รับการส่งเสริม ควบคุม แก้ไขปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มพื้นที่ป่า/พื้นที่สีเขียว และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ
2. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน
3. อนุรักษ์ ป้องกัน พื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ให้คงความอุดมสมบูรณ์
4. ส่งเสริม ควบคุม แก้ไขคุณภาพสิ่งแวดล้อม (น้ำผิวดิน น้ำเสีย ขยะ, อากาศ) ให้ได้ คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเครือข่ายและประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
6. พัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคน ทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เดิมชวาระของส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และเกษตรกรรมต่อมา มีโรงงาน อุตสาหกรรมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ลักษณะทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชุมชน ของจังหวัดระยอง มีการเปลี่ยนการประกอบอาชีพจากการทำเกษตรกรรม มาเป็นรับจ้างทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรม ซึ่งสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปดีขึ้น ประชาชนมีงานทำรายได้เพิ่มขึ้น ค่าครองชีพเริ่มจะสูง สินค้ามี ราคาแพง มีการอพยพโยกย้ายของคนในท้องถิ่นอื่นเข้ามาในชุมชนมาก ซึ่งทั้งหลายนี้ย่อมจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างแน่นอน โดยเฉพาะบริเวณในเขตเมืองที่มีประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่นและแออัด ซึ่งทำให้ความต้องการบริการของรัฐ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขและระบบ สาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มมากขึ้น เกินกว่าความสามารถที่จะตอบสนองได้ทันกับความต้องการเกิด ปัญหาตามมาอีกมากมาย เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด สาธารณูปโภค เป็นต้น

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้น การสร้างเสริมสังคมให้มี คุณธรรม นำความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสังคมให้มีความรู้มีคุณธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการอยู่ ร่วมกันภายในชุมชนอย่างสมดุลมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และการประกอบอาชีพ รวมทั้งการ ดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วัตถุประสงค์ : ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและ ทรัพย์สิน ภายใต้อการน้อมนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้

แนวทางการพัฒนา :

1. เสริมสร้างมาตรฐานยกระดับคุณภาพชีวิต และพัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อพร้อมรับ การเปลี่ยนแปลง
2. พัฒนาระบบโครงสร้างและสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน รวมทั้งบริการสาธารณะที่ ครอบคลุม การดำเนินชีวิตของประชาชน
3. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยจากการคุกคามต่างๆ ทั้งภายในและภายนอก
4. เสริมสร้างการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและขยายผล โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
5. สนับสนุนการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจฐานรากชุมชน
6. อนุรักษ์สืบสาน ต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่
7. สร้างเสริมสุขภาพ อนามัย และป้องกันการแพร่ระบาดของโรคต่างๆ และโรคอุบัติใหม่

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรมและภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

จังหวัดระยองและพื้นที่ใกล้เคียงจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม จากเหตุการณ์และนโยบายสำคัญ เช่น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการพัฒนา ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองพัทยา มาบตาพุด โครงการรถไฟรางคู่ทางมาตรฐานช่วงหนองคาย - มาบตาพุด โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพ พัทยา ระยอง โครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา โครงการพัฒนาท่าเรือ อุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 ตลอดจนนโยบายจังหวัดระยองการเป็น MICE CITY (การจัดประชุม นานาชาติการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการ (Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) จึงเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการทั้งเชิงรุกและเชิงรับ เพื่อรองรับการดำเนินการ ดังกล่าว

วัตถุประสงค์ ภาคพาณิชย์กรรม และภาคบริการได้รับการส่งเสริม ให้มีศักยภาพ และได้รับการยอมรับอย่างต่อเนื่อง มีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากล

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูป OTOP SME และบริการ ของจังหวัด ให้มีการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรมเชิงพาณิชย์
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานสากล
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาสาธารณูปโภค เชื่อมโยงโลจิสติกส์ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ
- 4) พัฒนาเทคโนโลยีการเชื่อมโยงระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล ที่สามารถนำไปใช้ เป็นข้อมูลให้ทันสมัย สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจของผู้ประกอบการ เพิ่มขีดความสามารถเชิงธุรกิจ ของผู้ประกอบการและธุรกิจบริการ
- 5) ส่งเสริมการค้าและการเชื่อมโยงการตลาดโลก ออนไลน์และออฟไลน์ ของ ผู้ประกอบการ เกษตรกรกลุ่มสหกรณ์ SMEs OTOP^๑ วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง (พ.ศ. 2566-2570)

วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดระยอง “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดระยอง มีความเป็นเลิศด้านการบริหารจัดการที่ดีประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี” ”

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา
แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมสนับสนุน อาคาร สถานที่ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศ และพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย รวมทั้งการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนสถาน และภูมิปัญญาที่มีความเชื่อมโยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน

3. ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการศึกษามีคุณภาพในทุกระดับ ทั้งในระบบและนอกระบบ

4. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬา เพื่อสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาสู่ความเป็นเลิศ

5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงงามในสังคม

6. ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้รองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดและสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

2. สนับสนุนให้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ พื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม

3. พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความชำนาญ เพื่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

4. พัฒนาคุณภาพลักษณะเสริมสร้างการป้องกัน และรักษาความปลอดภัยเพื่อยกระดับความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยว

5. ส่งเสริมสนับสนุนมาตรฐานการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ

6. ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ให้ได้มาตรฐานถูกต้องตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2. เสริมสร้างทัศนคติพฤติกรรมและขีดความสามารถ ระบบการเรียนรู้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

3. สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสริมสร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ สร้างภาคีเครือข่าย เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแล บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม ในทุกภาคส่วน

4. ส่งเสริม สนับสนุนมาตรการการป้องกันการบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาตามผังเมืองรวม โดยบูรณาการจากทุกภาคส่วน

5. สนับสนุนการบริหารจัดการขยะ และของเสียอันตรายจากต้นทาง รวมทั้งมีระบบการจัดการที่ถูกต้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม การเมือง ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เด็ก สตรีคนชรา และผู้ด้อยโอกาส

2. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และโรคติดต่อ เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

4. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การมีส่วนร่วม การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลแก่บุคลากรและประชาชนทุกระดับ

5. สนับสนุนการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ และการสืบค้นข้อมูล

6. จัดหาอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องจักรกล ในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครอง ส่วน

ท้องถิ่น

7. จัดตั้งครอบครัวพระมหากษัตริย์ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

8. การบริหารจัดการองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ถนน ระบบระบายน้ำ สะพาน
2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบไฟฟ้า ขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่าง
3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ระบบกักเก็บน้ำ ชุดลอก คูคลอง อ่างเก็บน้ำเพื่ออุปโภคบริโภคและการเกษตร
4. ศึกษาและพัฒนาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อเป็นแหล่งสำรองน้ำ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการวางแผนบริหารจัดการน้ำ
5. ก่อสร้าง ซ่อมแซม บำรุงรักษา ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่พักผ่อน
6. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการระบบคมนาคมขนส่ง พัฒนาสถานีขนส่งศาลาที่พัก จุดพักรถของผู้โดยสาร

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ กลุ่มอาชีพในหมู่บ้านชุมชน สร้างมาตรฐานสินค้าและบริการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรและบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
2. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในชุมชน เพิ่มทักษะฝีมือแรงงานให้มีมาตรฐาน สามารถแข่งขันได้
3. สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด ช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร ประมง และผลิตภัณฑ์เกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
4. ส่งเสริมและพัฒนาตลาดสินค้าและบริการตลาดกลาง เพื่อแสดงและจำหน่ายสินค้าและบริการ
5. ส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือการลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ
6. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรม/แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

วิสัยทัศน์ (Vision) การพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง

“ระยองเมืองน่าอยู่ เกษตรคุณภาพ ท่องเที่ยวอนุรักษ์อุตสาหกรรมเป็นมิตร ภายใต้วินัย แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ (Mission) แนวทางการพัฒนาท้องถิ่น

1. สร้างและพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความรอบรู้คู่คุณธรรม
2. เสริมสร้างและพัฒนาให้มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ทั้งรูปแบบของการรับถ่ายโอนตามภารกิจและจัดตั้งขึ้นใหม่
3. ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรรวมในด้านกระบวนการผลิตการตลาดและการสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า
4. ส่งเสริม ละสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. สร้างเสริมและพัฒนาตลาดกลางสินค้าเกษตร เพื่อส่งเสริมการส่งออกสู่ประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
7. เสริมสร้างความเข้มแข็งและภูมิคุ้มกันของสังคม และชุมชนให้อยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
8. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดีและเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นจากทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารส่วนจังหวัดระยอง

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการกีฬา
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

เป้าประสงค์

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ท้องถิ่นและการกีฬา

เป้าประสงค์

1. สร้างเสริมยกระดับการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึงรวมทั้งปลูกฝังและส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม
2. เสริมสร้างและพัฒนาให้มีสถานศึกษาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ทั้งรูปแบบของการรับถ่ายโอนตามภารกิจและจัดตั้งขึ้นใหม่
3. ส่งเสริมพัฒนาวัฒนธรรมจังหวัดระยองให้อยู่คู่กับจังหวัดระยองสืบต่อไป

- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับ มีความปลอดภัย บริการได้ มาตรฐานสู่ระดับสากล
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม และสนับสนุนให้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ เพื่อสร้าง ความเชื่อมั่น ด้านการท่องเที่ยว
3. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. สร้างเสริมฟื้นฟูและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
2. ส่งเสริมกระบวนการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ดำเนินการให้มีระบบการป้องกันมลพิษและบรรเทาสาธารณภัย
3. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

เป้าประสงค์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานและประชาชนมีความสะดวกในการสัญจร
2. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค / บริโภคในจังหวัดระยอง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตรเศรษฐกิจและปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

เป้าประสงค์

1. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับประชาชน
2. พัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของศูนย์กลางยางพารา ภาคตะวันออก

ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

ตัวชี้วัด

1. จำนวนเพิ่มขึ้นของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง
2. สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองผ่านการรับรองมาตรฐานการ จัดการศึกษาและเป็น

ที่ยอมรับจากหน่วยงานภายนอก

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1. แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรได้รับการปรับปรุงและพัฒนา และเสริมสร้างความเชื่อมั่นด้านการท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัย โดยวัดจากร้อยละที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนโครงการ/กิจกรรม
3. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1. ภาคอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น โดยวัดจากระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อภาคอุตสาหกรรม
2. ประสิทธิภาพในการคัดแยกขยะมูลฝอย และการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบัญญัติท้องถิ่นที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยวัดจากร้อยละผลสำเร็จของกิจกรรมและการปฏิบัติตามกฎหมาย
3. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ตัวชี้วัด

1. ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น วัดจากร้อยละความพึงพอใจผู้เข้าร่วม โครงการ/กิจกรรม เพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชน/ประชาชนจังหวัดระยอง
2. จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และร้อยละความพึงพอใจของผู้ได้รับความช่วยเหลือด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
3. จำนวนระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพียงพอกับประชาชนในพื้นที่ของ อปท. ในเขตจังหวัดระยอง
4. ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมด้านการส่งเสริมองค์กร ประชาชนเพื่อพัฒนาศักยภาพชุมชนเข้มแข็งตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1. ถนน อาคารในชุมชน/หมู่บ้าน/ตำบลได้ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุงและซ่อมแซมทั่วถึง
2. จำนวนครัวเรือนและจำนวนพื้นที่ทางการเกษตร ที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งน้ำ
3. ร้อยละเพิ่มขึ้นของจำนวนโครงการที่ได้รับการสนับสนุนดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตรเศรษฐกิจและปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

ตัวชี้วัด

1. การพัฒนาตลาดกลางยางพาราสินค้าและบริการได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้น
2. จำนวนกลุ่มอาชีพได้รับการพัฒนา มีคุณภาพและสามารถแข่งขันทางการตลาดได้

คำเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

คำเป้าหมาย ร้อยละเพิ่มขึ้นของโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศาสนา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

ค่าเป้าหมาย ร้อยละเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวและจำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมส่งเสริม การท่องเที่ยวในระดับจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ค่าเป้าหมาย จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตาม หลักวิชาการและจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่พัฒนาสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

ค่าเป้าหมาย ร้อยละเพิ่มขึ้นของประชาชนที่พึงพอใจในบริการภาครัฐและจำนวนกิจกรรม เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางสังคมคุณภาพชีวิตและความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

ค่าเป้าหมาย ร้อยละเพิ่มขึ้นของประชาชนที่พึงพอใจในการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตรเศรษฐกิจและปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

ค่าเป้าหมาย ร้อยละเพิ่มขึ้นของประชาชนที่พึงพอใจของผู้ประกอบการเกี่ยวกับประสิทธิภาพการ บริการด้านระบบสาธารณสุขโภครวมทั้งระบบคมนาคมขนส่งและจำนวนศูนย์รวมและกระจายผลผลิตทาง การเกษตรที่เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

กลยุทธ์ :

1. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่และเทคโนโลยี สารสนเทศให้เพียงพอต่อการศึกษา

2. ส่งเสริมการอนุรักษ์ประเพณีศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน ศาสนสถาน และภูมิปัญญา ที่มีความเชื่อมโยงและการมีส่วนร่วมของชุมชน

3. ส่งเสริมพัฒนา และสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ในทุกระดับทั้งในและ นอกกระบบ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

4. ส่งเสริม และสนับสนุนการกีฬาและสร้างโอกาสให้เยาวชนพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศ

5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ดีในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์ :

1. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวร่วมระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

2. สนับสนุนให้มีการศึกษาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิม

3. พัฒนาบุคลากร และปัจจัยที่สนับสนุนให้เอื้อต่อการท่องเที่ยว

4. ส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

5. ส่งเสริมและสนับสนุนมาตรฐานการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตร และบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ :

1. เสริมสร้างทัศนคติพฤติกรรมและขีดความสามารถ และระบบการเรียนรู้ในการ บริหารจัดการ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
2. ส่งเสริมสนับสนุนให้ อปท. และชุมชนมีการร่วมกลุ่ม สร้างเครือข่ายและตระหนัก ถึงคุณค่าของการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. เสริมสร้างมาตรการป้องกันโดยบูรณาการทุกภาคส่วนในการบังคับใช้กฎหมาย และการพัฒนาของผัง เมืองรวม
4. ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการขยะ และของเสียอันตรายจากต้นทาง รวมทั้ง มีระบบการจัดการที่ ถูกต้อง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมือง ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงและ การบริหารจัดการองค์กร

กลยุทธ์ :

1. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เด็ก สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาส
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกัน แก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติดและโรคติดต่อ เพื่อความ ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
3. พัฒนาศักยภาพและส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การมีส่วนร่วมการบริหาร ตามหลักธรรมาภิบาล แก่บุคลากรและประชาชนทุกระดับ
4. สนับสนุนให้มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเรื่องของการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
5. สนับสนุนอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และเครื่องจักรกลในการปฏิบัติงานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น
6. จัดตั้งศูนย์ครอบครัวพหุระมาชนกตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์:

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาถนนรางระบายน้ำ สะพาน
2. ส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพให้บริการของสถานีขนส่งผู้โดยสาร
3. พัฒนาและสนับสนุน ก่อสร้าง ปรับปรุง ขุดลอก คูคลอง ฝาย อ่างเก็บน้ำ เพื่ออุปโภคบริโภค และ การเกษตรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. พัฒนาสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำและศึกษาพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นแหล่ง สำรองน้ำ
5. พัฒนาก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาระบบไฟฟ้า ขยายเขตไฟฟ้า ส่องสว่าง และก่อสร้างสวน สุขภาพ ปรับปรุงภูมิทัศน์สถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้กับประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตรเศรษฐกิจและปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

กลยุทธ์ :

1. ส่งเสริม พัฒนากลุ่มอาชีพและเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างมาตรฐานบริการ สินค้าแก่ประชาชนในชุมชน
2. จัดสร้างตลาดกลางจำหน่ายสินค้าการเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร
3. สร้างมาตรฐาน และเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการและสนับสนุนให้ความร่วมมือ การลงทุนกับทั้งในและต่างประเทศ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

เรื่องที่ ๑ การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา โดยส่งเสริมและสนับสนุนการ จัดการการศึกษาให้มีคุณภาพทุกระดับ พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเป็นมืออาชีพ

เรื่องที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยสนับสนุน การท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ

เรื่องที่ ๓ การอนุรักษ์และพัฒนาบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ในจังหวัดระยองควบคู่กับการพัฒนาเกษตรและอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรอย่างยั่งยืน

เรื่องที่ 4 พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรประมง ปศุสัตว์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาความเป็นเลิศด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการกีฬา

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5** : เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์อย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2** : พัฒนาศักยภาพการ ท่องเที่ยวให้สอดคล้องและทันต่อสถานการณ์เทคโนโลยีนวัตกรรม สังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3** : พัฒนาภาคอุตสาหกรรม เข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และ**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4** : ป้องกัน อนุรักษ์ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาคุณภาพชีวิต สังคม และการเมืองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการบริหารจัดการองค์กร

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5** : เสริมสร้างมาตรฐานและ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกด้านอย่างสมดุลและยั่งยืน

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5** : เสริมสร้างมาตรฐานและ ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6** : สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการเกษตร เศรษฐกิจ และปรับโครงสร้างให้สมดุลและแข่งขันได้

⇒ สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1** : พัฒนาผลิตภาพการผลิต คุณภาพสินค้า ผลิตภัณฑ์ และบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว และ **ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6** : สร้างความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย์กรรมและภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลแกลง

“ชุมชนน่าอยู่ สาธารณูปโภคได้มาตรฐาน แหล่งท่องเที่ยวสวยงาม
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา 1. ก่อสร้าง ปรับปรุง ถนน ระบบระบายน้ำ สะพาน

แนวทางการพัฒนา 2. ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง

แนวทางการพัฒนา 3. ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบประปา

แนวทางการพัฒนา 4. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาแหล่งน้ำ

แนวทางการพัฒนา 5. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่นๆ

**ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
และภูมิปัญญาท้องถิ่น**

แนวทางการพัฒนา 1. ส่งเสริมสนับสนุน การศึกษา

แนวทางการพัฒนา 2. ส่งเสริมสนับสนุน ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญา
ท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา 3. ส่งเสริมสนับสนุน การกีฬา นันทนาการ

**ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร การจัดสวัสดิการและการสร้างความ
เข้มแข็งชุมชน**

แนวทางการพัฒนา 1. ส่งเสริมสนับสนุน สตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วย
เอดส์ ผู้ด้อยโอกาสและผู้ยากไร้

แนวทางการพัฒนา 2. ส่งเสริมสนับสนุน ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา 3. ส่งเสริมสนับสนุน ชุมชนเข้มแข็งและห่างไกลยาเสพติด

แนวทางการพัฒนา 4. พัฒนาศักยภาพบุคลากร ปรับปรุงการบริหารงานขององค์กร

แนวทางการพัฒนา 5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา 1. ส่งเสริมสนับสนุน การสาธารณสุขและการป้องกันโรคติดต่อ

แนวทางการพัฒนา 1. ส่งเสริมสนับสนุน การบำบัดและกำจัดขยะ

แนวทางการพัฒนา 2. ส่งเสริมสนับสนุน การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา 1. ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาอาชีพ

แนวทางการพัฒนา 2. ส่งเสริมสนับสนุน หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา 3. ส่งเสริมสนับสนุน การท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

1. ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการได้มาตรฐานและทั่วถึง
2. ส่งเสริมการศึกษา การกีฬา ศาสนาและวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
4. ประชาชนมีรายได้และได้รับสวัสดิการทั่วถึง
5. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
6. สิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลบำรุงรักษา
7. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมและพัฒนา

ตัวชี้วัด

1. ถนนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลแกลงได้มาตรฐาน
2. แก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่
3. ระบบประปาครอบคลุมพื้นที่
4. มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือนและมีไฟฟ้าส่องสว่างในในพื้นที่
5. เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐาน
6. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง
7. จัดกิจกรรมอนุรักษ์ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. จำนวนกิจกรรมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
9. จำนวนกิจกรรมสำหรับเด็กเยาวชนสตรีและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม
10. จำนวนกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งชุมชน
11. จำนวนกิจกรรมฝึกอบรมสร้างการเมืองการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
12. ร้อยละสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชนได้รวดเร็วขึ้น
13. จำนวนโครงการที่ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและสิ่งแวดล้อมของประชาชน
14. จำนวนโครงการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรในพื้นที่และมีอาชีพเสริม
15. จำนวนโครงการส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

ค่าเป้าหมาย

1. การคมนาคมขนส่งสะดวกได้มาตรฐาน
2. ทุกครัวเรือนมีน้ำประปาใช้เพียงพอ
3. ทุกครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้เพียงพอ
4. ประชาชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
5. ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์
6. ชุมชนเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนา
7. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
8. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยแข็งแรง
9. พื้นที่ป่าอุดมสมบูรณ์
10. เกษตรกรมีองค์ความรู้และมีรายได้เพิ่มขึ้น
11. นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์

1. พัฒนากฎหมายและวางระเบียบน้ำให้ได้มาตรฐาน
2. พัฒนาระบบประปาให้ทั่วถึงเพียงพอ
3. ขยายเขตติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
4. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและกีฬา
5. ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
6. การเมืองการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล
7. พัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเข้มแข็ง
8. บริหารจัดการสุขอนามัยของประชาชน
9. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในการจัดการขยะ
10. ส่งเสริมเกษตรกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
11. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
12. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

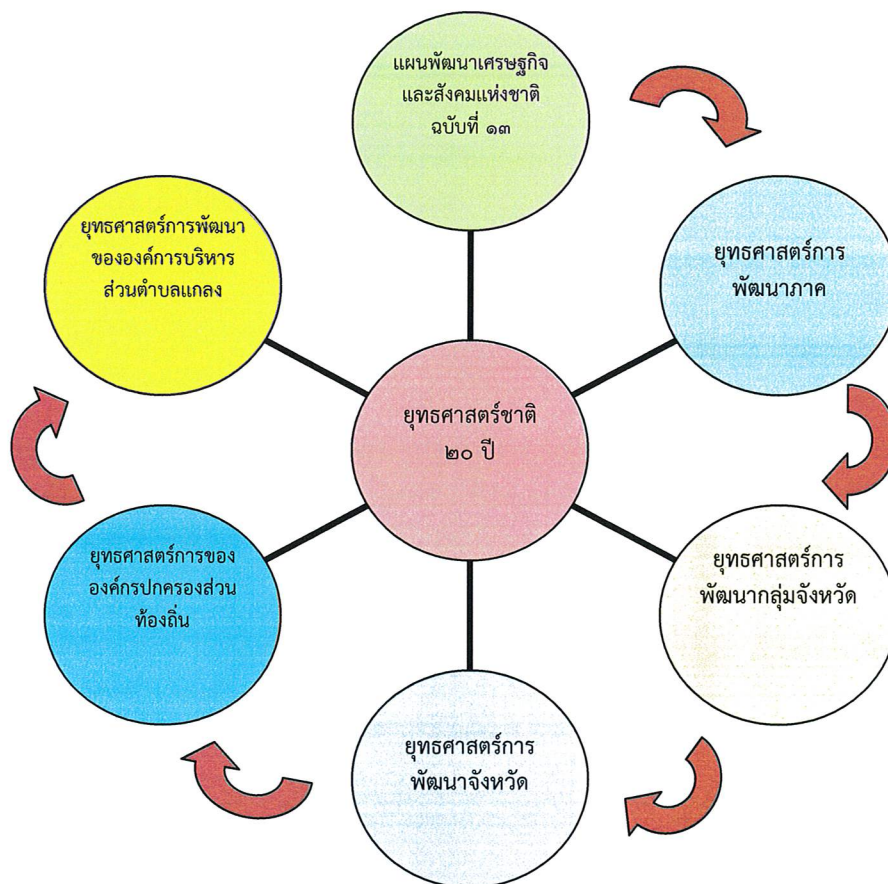
จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง เป็นการดำเนินการโดยใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตำบลเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะอาดและสวยงาม ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแก่งมีระบบสาธารณสุขปลอดภัยที่ทั่วถึงและเพียงพอมีการศึกษาที่ดีประชาชนมีรายได้ที่เพียงพอขณะเดียวกันก็จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับจังหวัด ภูมิภาคและระดับประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการองค์กรเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาการบริหารราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีรวมทั้งการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงทรัพยากรอย่างมีส่วนร่วมควบคู่กับการปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม โดยยังคงยึดหลักการ “เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาดสวยงาม”

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566-2570) ขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่ง มี ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ การพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทายุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบมีความรู้เฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างชัดเจน	1. ถนนในพื้นที่ยังไม่เป็นถนนคอนกรีตทุกสาย 2. น้ำประปายังมีไม่เพียงพอกับครัวเรือน 3. ไฟฟ้าไม่เพียงพอ มีปัญหาไฟฟ้าดก 4. เงินงบประมาณมีไม่เพียงพอกับการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน 5. การจัดทำงบประมาณลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. รัฐบาลกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด อุดหนุนงบประมาณให้ท้องถิ่นมากขึ้นสำหรับโครงการที่เกินศักยภาพ	1. ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการต่างๆ ยังไม่รองรับการแก้ไขปัญหาให้ประชาชน 2. ถนนบางสายเป็นถนนในความรับผิดชอบของหน่วยงานอื่นทำให้การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเกิดความล่าช้า

2. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. บุคลากรทางการศึกษามีจำนวนเพียงพอต่อการพัฒนาและดูแลเด็กเล็ก 2. คณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการส่งเสริมความรู้อย่างต่อเนื่อง 3. พนักงานมีการประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาในพื้นที่อย่างดี 4. มีศาสนสถาน สำหรับเป็นสถานที่ฝึกอบรมคุณธรรมจริยธรรมของคนในชุมชน	1. ระดับการศึกษาของคนในชุมชนยังอยู่ในเกณฑ์ต้องได้รับการพัฒนา 2. อาคารสถานที่สำหรับจัดการศึกษายังไม่มีความเหมาะสมเท่าที่ควร 3. สื่อการเรียนการสอนยังไม่เพียงพอ 4. มีข้อจำกัดในการส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ 2. รัฐบาลส่งเสริมการศึกษาและอุดหนุนงบประมาณ	1. ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการต่างๆ ยังไม่รองรับการจัดงานประเพณีท้องถิ่นต่างๆ 2. ผู้ปกครองยังมีค่านิยมให้บุตรหลาน เรียนในสถานศึกษาเอกชน

3. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านสังคม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. มีการรวมตัวของกลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ และจัดตั้งเป็นชมรมผู้สูงอายุ 2. มีการจัดตั้งกลุ่มสตรีเพื่อดูแลเกี่ยวกับสิทธิของสตรี 3. มีการส่งเสริมและให้ความรู้การประกอบอาชีพเสริมแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง 4. พนักงานมีความรู้ความสามารถและได้รับการฝึกอบรมสม่ำเสมอ	1. ผู้สูงอายุขาดความรู้ และความเข้าใจในการดูแลรักษาสุขภาพตนเอง 2. สตรีในพื้นที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในสิทธิและหน้าที่ของตนเอง 3. ประชาชนในพื้นที่มีรายได้น้อยถ้าเทียบกับค่าครองชีพของจังหวัดระยอง 4. ประชาชนขาดความเข้าใจเรื่องสวัสดิการยังชีพต่างๆ 5. ประชาชนไม่สามารถร่วมกลุ่มอาชีพได้
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. รัฐบาลให้การส่งเสริมการพัฒนาผู้สูงอายุผ่านทางสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ 2. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม	1. ระเบียบ กฎหมาย และหนังสือสั่งการต่างๆ ยังไม่มีความชัดเจนในการแก้ไขปัญหาของประชาชน 2. ภารกิจถ่ายโอนยังไม่มีมีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน

4. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. ผู้บริหารให้ความสำคัญกับจิตอาสาในพื้นที่ 2. จิตอาสาให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับดี 3. มีงบประมาณเพียงพอ 4. มีการประสานงานที่ดีระหว่างเจ้าหน้าที่กับแกนนำ , ผู้นำ	1. ขาดเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสนับสนุน(เจ้าพนักงานธุรการ) 2. มีการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออกในพื้นที่ 3. ขาดที่มีควบคุมโรคที่มีประสิทธิภาพ 4. การบริหารจัดการขยะใช้เงินงบประมาณค่อนข้างสูง
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. มีกองทุน สปสช. อบต. แกลง สนับสนุนป้องกันแก้ไข ส่งเสริมสุขภาพ 2. นโยบาย Long Term Care	1. ภารกิจถ่ายโอนระหว่างส่วนราชการกับ อบต. ยังไม่ชัดเจน เช่น อสม.

5. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านการบริหารจัดการองค์กร

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>1.มีส่วนราชการรับผิดชอบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ อบต.ครบทุกส่วนราชการ</p> <p>2.มีการกำหนดกรอบอัตรากำลังของพนักงานและพนักงานจ้างตามกรอบโครงสร้าง</p> <p>3.มีการประสานความร่วมมือในการทำงาน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในภาพรวมขององค์กร</p> <p>4.การดำเนินงานของ อบต. ยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบข้อกฎหมายและนโยบายของรัฐบาลอย่างรวดเร็ว</p> <p>5.พนักงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>1.พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่ในองค์กรอยู่ต่างภูมิลำเนาอาจทำให้เกิดการโอนย้ายกลับภูมิลำเนา</p> <p>2.อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน ยังไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน</p> <p>3.การจัดทำงบประมาณการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่สอดคล้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>4.งบประมาณในการดำเนินการพัฒนามีอยู่จำกัดและไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับจำนวนภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอน</p> <p>5.ขาดความร่วมมือจากประชาชนอย่างแท้จริงจากภาคประชาชนส่วนใหญ่เป็นการจัดตั้งโดยเฉพาะประชากรแฝง</p>
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>1.กฎหมายรัฐธรรมนูญ มีการกำหนดสิทธิเสรีภาพของประชาชนมากขึ้นทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครอง และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากขึ้น</p>	<p>1.ระเบียบและหนังสือสั่งการบางเรื่องมีแนวทางการปฏิบัติที่ไม่ชัดเจนและล่าช้า</p> <p>2.ระเบียบข้อกฎหมายยังไม่ครอบคลุมการแก้ไขความต้องการของประชาชน (มีข้อจำกัดในการช่วยเหลือ)</p> <p>3.ภารกิจถ่ายโอนมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร</p> <p>4.หน่วยงานส่วนภูมิภาคขอรับเงินอุดหนุนในภารกิจหน้าที่ที่ซ้ำซ้อนกับ อบต.</p>

6. วิเคราะห์ SWOT ในมิติด้านเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
1. สภาพพื้นที่ที่มีความเหมาะสมในการเพาะปลูก 2. สินค้าทางการเกษตรมีคุณภาพดี เช่น ทุเรียน มังคุด เงาะ 3. ขยายหาดสวนสนเดินทางมาสะดวก ใกล้กรุงเทพฯ	1. ไม่มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบงานเกษตรและงานท่องเที่ยวโดยตรง 2. ต้นทุนในการผลิตสินค้าเกษตรมีราคาสูง 3. เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม 4. สินค้าทางการเกษตรในบางช่วงมีราคาตกต่ำ 5. แหล่งท่องเที่ยวมีจุดให้บริการนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ 6. ผู้ประกอบการเรือท่องเที่ยวขาดความรู้ด้านความปลอดภัยในการให้บริการนักท่องเที่ยว 7. ปัญหาขยะในแหล่งท่องเที่ยว
โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
1. ตลาดทั้งภายในและภายนอกมีความต้องการสินค้าเกษตร เช่น ทุเรียน มังคุด เงาะ 2. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือและสนับสนุนเกษตรกร 3. รัฐบาลมีนโยบายแก้ไขปัญหาการบุกรุกพื้นที่สาธารณะ 4. โครงการรถไฟฟ้าความเร็วสูงจากกรุงเทพถึงมาบตาพุด	1. พื้นที่ชายหาดสวนสนมีหน่วยงานอื่นรับผิดชอบร่วมด้วยทำให้การพัฒนาเกิดความล่าช้า และบางประเด็นไม่สามารถทำได้ 2. มีการรื้อกล้าพื้นที่สาธารณะของผู้ประกอบการร้านค้า

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลแก่งนั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. โครงการสร้างพื้นฐาน	1) น้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- พื้นที่ อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	2) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการ ครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมดและปริมาณ กระแสไฟฟ้าไม่เพียงพอ กับความต้องการใช้	- ขยายเขตไฟฟ้า - ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้ - ประชาชนมีไฟฟ้าใช้อย่างเพียงพอทั่วถึง
	3) ชุมชนขยายมากขึ้น ระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน สงกลิ่นเหม็นก่อนความ รำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขต อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำ ได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อน ความรำคาญ
	4) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะจะดำเนินการ ได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่ สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวก ในการสัญจรไปมา

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ขอขยายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
2. ด้านสังคม สงเคราะห์	1) ประชาชนในพื้นที่บางรายมี ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง แข็งแรง	- ที่อยู่อาศัยไม่มั่นคง	- ประชาชนในพื้นที่ ที่ ได้รับความเดือด ร้อน เรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่ อาศัยให้ มั่นคง แข็งแรง
	2) เด็กและผู้สูงอายุบาง ครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ ตาม ลำพัง และรับภาระ ในการ ดูแลเด็ก	- สังคมในชุมชน	- ผู้สูงอายุและเด็ก ในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็ก ได้รับการดูแลที่ดี
	3) ผู้สูงอายุมีปัญหา สุขภาพและไม่มีคนดูแล	- สังคมในชุมชน	- ผู้สูงอายุในพื้นที่ อบต.	- ผู้สูงอายุมีสุขภาพ อนามัยสมบูรณ์ แข็งแรงและมี ความรู้ในการดูแล สุขภาพ
	4) ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ไม่ได้รับ ความช่วยเหลือในการ ดำรงชีวิต	- สังคมในชุมชน	- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ได้รับ ความช่วยเหลือใน การดำรงชีวิตและ ทั่วถึง
	5) เยาวชนและวัยรุ่นติด เกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้าสิ่ง เสพติดและท้องก่อนวัยอัน สมควร	- ป้องกันภาวะเสี่ยงที่ จะเกิดกับเยาวชน	- เยาวชนและวัยรุ่น ในเขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่น มีอนาคตที่ดี
3. ด้านสาธารณสุข	1) มีการระบาดของโรค อุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- สร้างเครือข่าย ป้องกันและควบคุม โรคในพื้นที่	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรค อุบัติใหม่โรค ระบาด โรคติดต่อ
	2) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็น โรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน	- ให้ความรู้และตรวจ คัด กรองโรค	- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	ประชาชนมีสุขภาพ อนามัยที่ดี
	3) ประชาชนบริโภค อาหารที่ปลอดภัย	- ให้ความรู้ ผู้ประกอบการและ ประชาชน	- ประชาชนในเขต อบต.และ นักท่องเที่ยว	- ประชาชนทราบ และสามารถเลือก บริโภคอาหารที่ ปลอดภัยได้ถูกต้อง

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อช่วยและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
4. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	1) ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	- ส่งเสริมและพัฒนาความรู้เกษตรกร	- เกษตรกรในพื้นที่	- ราคาผลผลิตทางการเกษตรมีราคาสูงขึ้นเป็นที่ต้องการของตลาด
	2) ขาดแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนในการทำกิจการและประกอบอาชีพ
	3) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน	- ส่งเสริมให้ความรู้เกษตรกร	- ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างกรีดยาง	- ประชาชนมีอาชีพมากขึ้น
	4) เกษตรกรขาดความรู้ในการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร	- จัดอบรมอาชีพให้กับเกษตรกร	- เกษตรกรในพื้นที่ อบต.	- สร้างมูลค่าให้กับสินค้าทางการเกษตร
	5) การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวยังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากมีหน่วยงานอื่น อยู่ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ด้วย	- ประสานความร่วมมือในการใช้สถานที่พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	- ชายหาดสวนสน	- จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
	6) จุดให้บริการนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ	- จัดซื้อม้านั่งหินธรรมชาติ	- ชายหาดสวนสน	- จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
	7) ได้รับเรื่องร้องเรียนความสะอาดและราคาอาหารของผู้ประกอบการรถเร่	- จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสุขาภิบาลอาหาร	- ผู้ประกอบการร้านค้า รถเร่	- ราคาอาหารมีความเหมาะสมและอาหารมีความสะอาด

ด้าน	สถานการณ์ สภาพแวดล้อมภายนอกที่ เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ความ ต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
5. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย	1) การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	-ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน	-มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟ กระพริบ เพื่อเตือน ให้ ระมัดระวัง
	2) มีการทำลายและลัก ขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะ วิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	- ประชาชนและ ส่วนราชการ	- มีการป้องกันและ รักษาความ ปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของ ประชาชนละส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจร ปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุม และระงับ เหตุ ทะเลาะวิวาท